

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE INDUSTRIA, ENERXÍA E TURISMO

11725 *Real decreto 984/2015, do 30 de outubro, polo que se regula o mercado organizado de gas e o acceso de terceiros ás instalacións do sistema de gas natural.*

A Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, determinou o funcionamento do sector gasista baixo os preceptos de liberalización das actividades de subministración e a regulación das actividades de transporte, distribución e almacenamento de gas, incluíndo, entre outros, os principios xerais do réxime de autorización das instalacións gasistas.

Así mesmo, a Directiva 2009/73/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de xullo de 2009, sobre normas comúns para o mercado interior do gas natural e pola que se derroga a Directiva 2003/55/CE, promove a creación dun mercado interior de gas natural, do cal o sistema gasista español é parte, baseado en zonas de balance con mercados organizados e interconectados e dotados de peaxes con zonas de entrada e saída con contratación independente.

A dita directiva complementábase co Regulamento (CE) n.º 715/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de xullo de 2009, sobre as condicións de acceso ás redes de transporte de gas natural e polo que se derroga o Regulamento (CE) n.º 1775/2005; co Regulamento (UE) n.º 984/2013 da Comisión, do 14 de outubro de 2013, polo que se establece un código de rede sobre os mecanismos de asignación de capacidade nas redes de transporte de gas, e co Regulamento (UE) n.º 312/2014 da Comisión, do 26 de marzo de 2014, polo que se establece un código de rede sobre o balance de gas nas redes de transporte.

No caso de España, o actual nivel de desenvolvemento das infraestruturas, a regulación sectorial e o grao de madureza e competencia do mercado español de gas son suficientes para permitir o desenvolvemento dun mercado de gas organizado, e os principios do seu funcionamento establecéronse na Lei 8/2015, do 21 de maio, pola que se modifica a Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, e pola que se regulan determinadas medidas tributarias e non tributarias en relación coa exploración, investigación e explotación de hidrocarburos.

Este mercado, cando estea completamente desenvolvido, reflectirá un sinal de prezos transparente, facilitará a entrada de novos comercializadores dinamizadores do mercado e, polo tanto, incrementará a competencia no sector. O seu desenvolvemento exitoso require que as normas de contratación de acceso, de balance e a xestión técnica do sistema se orienten a facilitar a operación nel, polo que este é o obxectivo principal do presente real decreto.

Prevese a integración no mercado organizado de gas da actividade desenvolvida en toda a península Ibérica. Neste sentido, no XXVIII Cumio Hispano-Luso os gobernos de España e Portugal comprometéronse a avanzar na aprobación dun tratado internacional para integrar gradualmente ambos os mercados.

O título I realiza unha modificación profunda do réxime de contratación de capacidade establecido no ano 2001 mediante o Real decreto 949/2001, do 3 de agosto, polo que se regula o acceso de terceiros ás instalacións gasistas e se establece un sistema económico integrado do sector de gas natural, baseado nos principios seguintes: en primeiro lugar, régúlase a contratación independente de entradas e saídas ao sistema de transporte e distribución, configurando este como un punto virtual de balance que lles permita aos usuarios intercambiar sen ningunha restrición o gas introducido, favorecendo o desenvolvemento de mecanismo áxiles e eficientes de contratación. Este aspecto é imprescindible para que o mercado organizado alcance un nivel óptimo de liquidez.

En segundo lugar, simplifícanse e axilízanse os procedementos de contratación de capacidade mediante a aplicación de contratos marco e a constitución dunha plataforma telemática única de contratación xestionada polo xestor técnico do sistema, que garantirá a aplicación de condicións transparentes, obxectivas e non discriminatorias e permitirá a eliminación das restricións técnicas mediante mecanismos de asignación de capacidade.

O terceiro principio é o establecemento de mecanismos de mercado para a asignación de capacidade con carácter firme durante todo o período contratado, aplicando un sistema de garantías que non supoña un custo excesivo para o comercializador.

A Lei 8/2015, do 21 de maio, pola que se modifica a Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos e pola que se regulan determinadas medidas tributarias e non tributarias en relación coa exploración, investigación e explotación de hidrocarburos, introduciu un novo artigo na Lei 34/1998, do 7 de outubro, o 65 bis, no cal se crea o mercado organizado de gas e se habilita o Goberno para que regulamentariamente se regulen, entre outras materias, os suxeitos que poden operar, as condicións e as características dos produtos que se van negociar.

Polo tanto, este artigo establece as bases para a creación dun mercado grosista organizado, similar aos que xa se encontran desenvolvidos noutros países da nosa contorna e compatible co denominado «*Gas Target Model*» promovido pola Comisión Europea.

No título II desenvólvese o mercado organizado de gas, integrado por transaccións de compra e venda de gas, libres e anónimas. As regras do mercado organizado e o contrato de adhesión ás ditas regras serán aprobados por resolución do secretario de Estado de Enerxía, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia. O dito mercado organizado de gas enténdese sen prexuízo da existencia doutras plataformas de mercado ou operacións bilaterais de compravenda.

O mercado funcionará con base nunha «sesión de negociación» onde poden coexistir poxas e mercado continuo. Os axentes realizarán as súas ofertas de compra e venda dos distintos produtos na plataforma de mercado e, para toda oferta recibida, previamente á súa incorporación á negociación, comprobarase que se constituíron garantías suficientes. Unha vez que unha oferta resulta casada, a transacción é firme e comporta a obriga do pagamento e o dereito de cobramento ao prezo da transacción.

Ante a necesidade de optimizar a xestión e abaratar o sistema de garantías para poder operar no sistema gasista, o título III inclúe a xestión centralizada de garantías.

O título IV establece o mecanismo de adxudicación por concorrencia das instalacións de transporte primario de influencia local, dando así cumprimento ao disposto no artigo 67 da Lei 34/1998, do 7 de outubro. As ditas adxudicacións faranse mediante mecanismos de mercado con base en criterios transparentes, obxectivos e non discriminatorios. As entidades que resulten adxudicatarias das ditas instalacións encóntranse incluídas no ámbito de aplicación do establecido na Lei 31/2007, do 30 de outubro, sobre procedementos de contratación nos sectores da auga, da enerxía, dos transportes e dos servizos postais.

Así mesmo, no mesmo título regúlase o réxime económico das ditas instalacións, en cumprimento da habilitación ao Goberno incluída no artigo 64.3 da Lei 18/2014, do 15 de outubro. Nestes casos, a retribución vincúlase á demanda vehiculada polo gasoduto, de forma que parte do risco da instalación é asumido polo titular da instalación e non polo sistema, de forma similar á actividade de distribución.

No presente real decreto establécese o procedemento de inspección periódica de instalacións receptoras de combustibles gasosos por canalización e determínase a natureza das conexións entre as redes de transporte e distribución de gas natural en cumprimento do establecido no artigo 73.1 da Lei 34/1998, do 7 de outubro. Estas medidas enmárcanse nas reformas para fomentar a competencia nas inspeccións de combustibles gasosos, así como para optimizar os custos das novas infraestruturas de gas natural. Así mesmo, co fin de manter a coherencia normativa, modifícanse algunhas disposicións do Real decreto 919/2006, do 28 de xullo, polo que se aproba o Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos e as súas instrucións técnicas

complementarias ICG 01 a 11, en materia de inspeccións de instalacións receptoras de gas.

Desde o punto de vista do sistema de seguridade de subministración de hidrocarburos, introdúcese medidas co obxecto de optimizar os custos derivados do mantemento das reservas obrigatorias. Estas medidas, en última instancia, reverterán nun menor custo para o consumidor.

O presente real decreto tamén introduce medidas relevantes referidas á seguridade de subministración de cru e produtos petrolíferos modificando, para estes efectos, o Real decreto 1716/2004, do 23 de xullo, polo que se regula a obriga de mantemento de existencias mínimas de seguridade, a diversificación de abastecemento de gas natural e a corporación de reservas estratéxicas de produtos petrolíferos. Tales modificacións enmárcanse nas reformas para fomentar a competencia e a eficiencia nos mercados grosista e retalista de hidrocarburos que, en última instancia, reverterán nun menor custo para o consumidor.

A profunda caída de demanda de produtos petrolíferos observada nos últimos anos non foi acompañada dunha redución similar nas existencias mantidas pola Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos (Cores) o cal produciu a aparición dun excedente de capacidade, excedente que se traduce nuns maiores custos loxísticos. Por este motivo, flexibilízase o réxime de cobertura voluntaria por medio do cal os suxeitos obrigados poden solicitar que a Corporación lles manteña parte da obriga que lles correspondería manter por si mesmos. O mecanismo para a asignación da capacidade así solicitada realizarase baixo os principios de transparencia, concorrencia e mínimo custo, priorizando, non obstante, os suxeitos con menor poder de mercado. Así mesmo, permíteselle á citada corporación a cobertura das obrigas de suxeitos estranxeiros baixo determinadas circunstancias. Finalmente, establécese a venda do excedente que non resulte cuberto tras a aplicación das medidas anteriores, de acordo cun plan de vendas que a Corporación deberá presentar no prazo de seis meses.

Por outra parte, flexibilízanse os requisitos baixo os cales os suxeitos estranxeiros poden manter as súas existencias en España, substituíndo o requisito de existencia dun acordo intergubernamental por un procedemento marco ao cal se poderán acoller os suxeitos comunitarios que así o desexen.

Por último, á vista da aplicación práctica do sistema de existencias mínimas de seguridade, en particular, tras a reforma operada nel na Lei 34/1998, do 7 de outubro, por medio do Real decreto lei 15/2013, do 13 de decembro, sobre reestruturación da entidade pública empresarial «Administrador de Infraestructuras Ferroviarias» (ADIF) e outras medidas urxentes na orde económica, modifícanse outros aspectos puntuais do referido Real decreto 1716/2004, do 23 de xullo, coa finalidade de mellorar o funcionamento do dito sistema, de actualizar o significado de determinados conceptos, así como de garantir a plena coherencia destas normas e da Directiva 2009/119/CE do Consello, do 14 de setembro de 2009, que obriga os Estados membros a manter un nivel mínimo de reservas de petróleo cru ou produtos petrolíferos; mantéñense, non obstante, inalterados os elementos substanciais da regulación actual.

Todas as medidas anteriores contribuirán a aumentar a competencia efectiva no sector dos hidrocarburos líquidos e aumentan a eficiencia do sistema loxístico no seu conxunto, todo o cal repercutirá nun menor custo para o consumidor e para as empresas.

Finalmente, clarifícase a normativa aplicable a diversos procedementos regulados na actividade de exploración e explotación de hidrocarburos.

Tal e como dispón a disposición derradeira primeira da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, a presente norma ten carácter básico, de acordo cos artigos 149.1.13.^a e 25.ª da Constitución, que lle atribúe ao Estado competencias exclusivas sobre as bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica e sobre as bases do réxime enerxético.

De acordo co artigo 5.2.a) da Lei 3/2013, do 4 de xuño, de creación da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, este real decreto foi sometido a informe da citada comisión.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, coa aprobación previa do ministro de Facenda e Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 30 de outubro de 2015,

DISPOÑO:

TÍTULO PRELIMINAR

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto.*

O presente real decreto ten por obxecto a regulación do mercado organizado de gas, o acceso de terceiros ás instalacións con acceso regulado do sistema gasista, a xestión de garantías e o procedemento de adxudicación e retribución de instalacións de transporte primario de influencia local.

TÍTULO I

Acceso de terceiros ás instalacións do sistema de gas natural

Artigo 2. *Instalacións incluídas no réxime de acceso de terceiros.*

1. Quedan incluídas no réxime regulado de acceso de terceiros as infraestruturas gasistas incluídas neste artigo, coas excepcións previstas nos números 4, 5 e 6:

- a) As plantas de recepción, almacenamento, e regasificación de gas natural licuado (GNL) pertencentes á rede básica, incluídas as instalacións de carga de cisternas de gas natural licuado.
- b) Os almacenamentos subterráneos de gas natural pertencentes á rede básica que poidan abastecer o sistema gasista.
- c) As instalacións de transporte de gas natural.
- d) As instalacións de distribución de gas natural, incluídas as plantas satélites de GNL que subministren a varios consumidores.
- e) Os gasodutos de conexión internacional, entendendo como tales os situados no territorio español que conectan a rede nacional coas redes de gasodutos doutros países ou con xacementos ou almacenamentos existentes noutros países.
- f) Os gasodutos de conexión do sistema gasista cos xacementos, almacenamentos e instalacións de produción de biometano nos termos establecidos no artigo 54 da Lei 34/1998, do 7 de outubro.
- g) Calquera outra instalación necesaria para a subministración de gas natural aos usuarios con dereito de acceso.

2. Para os efectos previstos neste real decreto, denomínanse operadores de instalacións os titulares ou os xestores, segundo proceda, das instalacións referidas no número 1 deste artigo. Os operadores das ditas instalacións terán a obriga de permitir o acceso de terceiros a estas.

3. Para os efectos previstos neste real decreto, denomínase sistema de transporte e distribución aquel que comprende as instalacións incluídas nas alíneas c), d), e), f) e g) do número 1 do presente artigo.

4. Non están incluídos no réxime de acceso do presente real decreto os gasodutos definidos como liñas directas no artigo 78 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.

5. No caso das instalacións que obtivesen unha exención, de acordo co establecido no artigo 71 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, aplicaráselles as condicións indicadas na decisión de exención.

6. No caso das instalacións de almacenamento subterráneo non básico, será de aplicación o disposto no artigo 70.3 da Lei 34/1998, do 7 de outubro.

Artigo 3. *Suxeitos con dereito de acceso.*

Nos termos e condicións establecidos no presente real decreto, teñen dereito de acceso ás instalacións do sistema gasista os seguintes suxeitos:

- a) Os comercializadores de gas natural.
- b) Os consumidores directos en mercado.
- c) O xestor técnico do sistema gasista español, os transportistas, distribuidores de gas natural e a Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos (Cores) poderán exercer o acceso ás instalacións única e exclusivamente cando así o requiran para o desenvolvemento das actividades para as cales estean expresamente habilitados pola normativa vixente.

Artigo 4. *Denegación do acceso.*

1. Unicamente poderá denegarse o acceso ás instalacións no suposto de falta de capacidade dispoñible durante o período contractual solicitado, no caso de impagamento das peaxes e dos canons segundo o detallado no artigo 11 ou por insuficiencia das garantías depositadas.

2. Non se poderá denegar o acceso nun punto de saída a un consumidor por falta de capacidade cando se refira a unha subministración existente que se encontre consumindo ou consumise durante o último ano gas natural nas cantidades solicitadas.

3. Por solicitude de calquera das partes implicadas, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia resolverá sobre as discrepancias relativas ao acceso ás instalacións, incluídas as que deriven da súa denegación.

Artigo 5. *Plataforma telemática única de solicitude e contratación de capacidade.*

1. O xestor técnico do sistema, por si mesmo ou a través dun terceiro, habilitará unha plataforma telemática única de solicitude e contratación de capacidade nas instalacións incluídas no réxime regulado de acceso de terceiros, con excepción das interconexións con outros países da Unión Europea cuxa contratación de acceso se regula segundo o disposto no Regulamento (UE) n.º 984/2013 da Comisión, do 14 de outubro de 2013, polo que se establece un código de rede sobre os mecanismos de asignación de capacidade nas redes de transporte de gas e se completa o Regulamento (CE) n.º 715/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de xullo de 2009, sobre as condicións de acceso ás redes de transporte de gas natural e polo que se derrogan o Regulamento (CE) n.º 1775/2003 e a normativa de desenvolvemento e aplicación ditada pola Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

A través da plataforma telemática única de solicitude e contratación de capacidade accederase aos datos incluídos nas alíneas a) a d) do artigo 43.2.7.º do Real decreto 1434/2002, do 27 de decembro, polo que se regulan as actividades de transporte, distribución, comercialización, subministración e procedementos de autorización de instalacións de gas natural.

Por resolución do secretario de Estado de Enerxía, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, serán aprobados os requisitos técnicos desta plataforma. Esta resolución será publicada no «Boletín Oficial del Estado».

2. Os operadores de instalacións deberán ofertar a súa capacidade dispoñible nesta plataforma e recoñecerán os dereitos de capacidade contratados.

Cada solicitude de adquisición de capacidade introducida suporá un compromiso firme, vinculante para as partes, de adquisición do produto en cuestión.

Toda solicitude de capacidade introducida na plataforma estará suxeita a un proceso inmediato de validación por parte do xestor técnico do sistema para comprobar que se

constituíron garantías suficientes, de acordo co establecido nos artigos 33 e 34 do presente real decreto.

O contrato perfeccionarase no momento da casación nos casos en que a asignación de capacidade se realice mediante procedementos de poxa ou adxudicación da capacidade no resto dos procedementos.

A plataforma posibilitará a contratación con suficiente antelación tendo en conta os diferentes horizontes temporais de cada produto.

3. Os contratos realizados consideraranse firmes, vinculantes para as partes, durante todo o período contratado, e o titular da capacidade contratada deberá aboar a totalidade das peaxes que correspondan de acordo coa normativa vixente, mesmo no caso de non utilización da capacidade.

Artigo 6. *Produtos estándar de contratación de capacidade.*

1. Defínense, para todas as instalacións incluídas no réxime regulado de acceso de terceiros, os seguintes produtos, caracterizados por unha duración estándar, que poderán ser modificados por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia:

a) Produto anual. Servizo que dá dereito ao uso da capacidade contratada durante todos os días dun ano. A capacidade anual poderase ofertar, como máximo, para os quince anos de gas seguintes.

b) Produto trimestral. Servizo que dá dereito ao uso da capacidade contratada durante todos os días dun trimestre, comezando o 1 de outubro, 1 de xaneiro, 1 de abril ou 1 de xullo, segundo corresponda.

c) Produto mensual. Servizo que dá dereito ao uso da capacidade contratada durante todos os días dun mes natural, comezando o 1 de cada mes.

d) Produto diario. Servizo que dá dereito ao uso da capacidade contratada durante un día de gas.

e) Produto intradiario. Servizo que dá dereito ao uso da capacidade contratada desde a hora efectiva de contratación ata o final do día de gas.

2. Para puntos de subministración conectados a redes de presión inferior ou igual a 4 bar, poderase optar pola realización de contratos de acceso de duración indefinida, non asociados aos períodos estándares de contratación, e o contrato manterase vixente mentres non se produza unha modificación na capacidade contratada, o traspaso a outro comercializador ou a baixa ou suspensión da subministración, sen que neste caso se poidan superpor varios contratos de acceso.

Salvo no caso de causar baixa na subministración, a redución de capacidade contratada non se poderá realizar ata transcorrido un ano da última modificación.

3. A listaxe de servizos ofertados nas instalacións incluídas no réxime regulado de acceso de terceiros, coa excepción das interconexións con outros países da Unión Europea, encóntrase detallado no anexo.

Por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, poderase modificar o anexo.

Artigo 7. *Contratación do acceso ao punto virtual de balance do sistema de gas natural.*

1. Todo o gas que tivo entrada no sistema de transporte e distribución se considerará situado no punto virtual de balance do sistema de gas natural.

2. No punto virtual de balance pódense realizar transaccións comerciais de cambio de titularidade de gas independentemente do seu punto de entrada ou saída. Todo o gas entregado no punto virtual de balance é libremente intercambiable sen ningunha restrición.

3. Os suxeitos con dereito de acceso contratarán, de maneira independente, os servizos de acceso de entrada e saída do punto virtual de balance recollidos no anexo.

Artigo 8. Procedemento de asignación de capacidade.

1. A asignación de capacidade de acceso ás instalacións incluídas no réxime de acceso de terceiros realizarase preferentemente mediante procedementos de mercado.

No caso de instalacións infracontratadas, poderanse desenvolver mecanismos de asignación de capacidade baseados en criterios cronolóxicos de solicitude do acceso ás instalacións.

Por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, establecerase baixo que condicións unha infraestrutura se considera que está infracontratada.

Así mesmo, poderanse desenvolver mecanismos de mercado específicos para a asignación de capacidade en novas infraestruturas, ou para a asignación de capacidade nos almacenamentos subterráneos, necesaria para o cumprimento das obrigas de mantemento de existencias mínimas de seguridade de gas natural.

2. Por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, aprobaranse os procedementos de asignación de capacidade de acceso ás instalacións do sistema gasista, que deberán recoller, ao menos, os seguintes aspectos:

- a) A definición detallada do produto que se oferte.
- b) Porcentaxe de capacidade reservada para contratos de duración inferior ao ano.
- c) Cando así se determine, poderanse ofertar produtos de capacidade agregados, entendendo como tales aqueles en que se ofrezca capacidade indiferenciada situada en dúas ou máis instalacións indistintamente.

3. Por resolución do secretario de Estado de Enerxía, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, poderase desenvolver o contido da orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, que recollerá, polo menos, os seguintes aspectos:

- a) As regras do procedemento de asignación da capacidade.
- b) O prezo de saída e, de ser o caso, de reserva.
- c) O calendario de desenvolvemento do procedemento de asignación e de contratación da capacidade asignada.
- d) O mecanismo de asignación da capacidade non adxudicada.
- e) Nos puntos en que o xestor técnico do sistema así o xustifique, poderanse ofertar produtos de natureza interrompible.

Esta resolución publicarase no «Boletín Oficial del Estado».

4. Se, como resultado da asignación de capacidade mediante procedementos de mercado, se obtiveren ingresos adicionais aos previstos en aplicación das peaxes e canons en vigor, estes terán a consideración de ingresos liquidables do sistema.

5. O disposto neste artigo non é de aplicación á contratación de capacidade de saída do punto virtual de balance a consumidores finais.

Artigo 9. Contratación de capacidade de saída desde o punto virtual de balance a un consumidor final.

1. A contratación de acceso de capacidade de saída para a subministración a un consumidor final realizarase a través da plataforma telemática a que fai referencia o artigo 5.1 do presente real decreto e requirirá a validación previa, por parte do xestor técnico do sistema, de que as garantías constituídas polo comercializador ou consumidor directo en mercado, de ser o caso, son suficientes.

2. As solicitudes de acceso que supoñan un cambio de comercializador suporán, de forma automática e a partir da súa data efectiva, o traspaso desde o comercializador saínte ao comercializador entrante do correspondente contrato de capacidade de saída desde o punto virtual de balance ao consumidor final.

3. As solicitudes de acceso que non supoñan cambio de comercializador, incluídas as altas de novas subministracións e as modificacións de capacidade contratada de subministracións existentes, requirirán, así mesmo, a comprobación previa por parte do titular das instalacións de que existe capacidade suficiente e resolveranse nun prazo máximo de sete días naturais a partir da recepción da solicitude polo distribuidor ou transportista.

No caso da contratación de capacidade diaria ou intradiaria, a comprobación previa de que existe capacidade suficiente realizarase nun prazo máximo dunha hora.

4. No caso de solicitudes de acceso por parte de futuros consumidores que non estean previamente conectados á rede, aplicarase o procedemento de solicitude de acometidas ou conexións á rede establecido na normativa de aplicación.

5. Nos puntos de subministración poderanse subscribir varios contratos de acceso da mesma ou diferente duración. En caso de que algún deles teña duración inferior ao mes, o punto de consumo deberá dispor de teled medida.

6. Os consumidores que formalicen contratos de duración inferior a un mes, de acordo cos produtos definidos no artigo 6.1, deberán dispor de equipamento de teled medida operativo.

Artigo 10. *Mercado secundario de capacidade.*

1. A capacidade das instalacións do sistema gasista que estea contratada de acordo co réxime de acceso de terceiros en vigor poderá ser obxecto de compravenda ou subarrendamento a outros suxeitos con dereito de acceso, con excepción da capacidade de saída do punto virtual de balance a un consumidor, que se considera asociada a cada consumidor.

2. Os comercializadores e consumidores directos en mercado poderán transmitir a capacidade de que sexan titulares mediante compravenda ou subarrendamento mentres que o resto dos suxeitos con dereito de acceso unicamente poderán transmitir a capacidade mediante compravenda. Todos os suxeitos con dereito de acceso poderán adquirir capacidade mediante compravenda ou subarrendamento.

3. As operacións de compravenda ou subarrendamento de capacidade poderanse realizar pola cantidade total de capacidade contratada ou por unha parte desta e pola duración temporal total contratada ou por unha parte dela.

4. Os usuarios poderán realizar libremente operacións de compravenda de capacidade ou subarrendamento a través de acordos bilaterais ou a través da plataforma telemática única de solicitude e contratación de capacidade. En ambos os casos, as operacións deberán quedar anotadas na plataforma telemática con independencia do método utilizado para a transacción e as operacións de compravenda deberán ser validadas previamente polo xestor técnico do sistema en relación coa suficiencia das garantías constituídas.

Os operadores das instalacións terán a obriga de facilitar as transaccións de capacidade no mercado secundario e recoñecer a transferencia dos dereitos de capacidade que se lles notifique.

5. O xestor técnico do sistema levará un rexistro das operacións realizadas, de forma que en todo momento se encontre reflectida a titularidade da capacidade contratada no sistema ou, no caso de subarrendamento, o titular do dereito de nomeamento.

A Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e o Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo terán acceso telemático ao rexistro de operacións de revenda e subarrendamento de capacidade.

6. Á capacidade adquirida no mercado secundario mediante compravenda seranlle de aplicación todos os dereitos e as obrigas que a lexislación vixente aplique aos contratos realizados cos operadores das instalacións, incluída, de ser o caso, a constitución de garantías que sexan de aplicación.

Artigo 11. Contratos de acceso ás instalacións.

1. Por resolución do secretario de Estado de Enerxía, por proposta da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, aprobaranse os contratos marco ou modelos normalizados de contratos de acceso ás instalacións do sistema gasista e as addendas necesarias para incluír as capacidades contratadas de cada produto e período. Esta resolución publicarase no «Boletín Oficial del Estado».

No caso das conexións internacionais por gasoduto con outros países da Unión Europea, os contratos serán aprobados por resolución da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, de acordo coas competencias outorgadas na Lei 3/2013, do 4 de xuño. Esta resolución publicarase no «Boletín Oficial del Estado».

2. O operador da instalación non poderá establecer condicionantes adicionais ao acceso ou exixir a inclusión de cláusulas adicionais que non estean recollidas nos modelos normalizados.

3. As condicións mínimas dos contratos de acceso que se subscribirán cos operadores das instalacións correspondentes serán as seguintes:

a) Suxeito obrigado ao pagamento das peaxes e canons de acceso:

O suxeito obrigado ao pagamento das peaxes e canons será o suxeito con dereito de acceso que teña a titularidade do dereito de capacidade durante o período establecido, xa teña a dita titularidade mediante unha adquisición primaria ou mediante unha adquisición de revenda efectuada no mercado secundario.

En caso de impagamento das peaxes ou canons, o operador das instalacións non lle poderá exixir o dito pagamento ao consumidor, salvo no caso en que exerza o seu dereito de acceso actuando como consumidor directo en mercado.

O impagamento do contrato de subministración suscrito entre o consumidor e o comercializador non exime este da súa obriga de pagamento polo acceso ás instalacións.

b) Período de pagamento: quince días naturais desde a data de emisión da factura por parte do operador das instalacións.

c) Incumprimentos: darán lugar á suspensión temporal do contrato.

4. En caso de desconformidade coa aplicación dos modelos normalizados, calquera das partes poderá suscitar conflito ante a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, que resolverá de acordo co previsto no artigo 12.b.1.º da Lei 3/2013, do 4 de xuño.

Artigo 12. Procedementos de xestión das conxestións.

1. Por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, aprobaranse os procedementos de xestión das conxestións aplicables ás instalacións do sistema gasista español.

2. A Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia aprobará, mediante circular, os procedementos de xestión das conxestións nas conexións internacionais con Europa previstos no anexo I do Regulamento CE n.º 715/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de xullo de 2009.

TÍTULO II**Mercado organizado de gas****Artigo 13. Mercado organizado de gas.**

1. O mercado organizado de gas está integrado por transaccións libres e voluntarias de compra e venda de gas natural a curto prazo con entrega física no punto virtual de balance, así como o resto de produtos definidos no artigo 14.

2. A contratación de gas natural a curto prazo abarca os produtos cuxo horizonte de entrega se inclúe entre o propio día e, polo menos, o último día do mes seguinte ao da realización da transacción.

3. Este mercado constitúese como «Plataforma de comercio», segundo se define no artigo 10 do Regulamento (UE) n.º 312/2014 da Comisión, do 26 de marzo de 2014, polo que se establece un código de rede sobre o balance de gas nas redes de transporte.

Artigo 14. *Produtos negociados no mercado organizado de gas.*

1. No mercado organizado de gas negociaranse, como mínimo, os seguintes produtos:

a) Produtos normalizados de transferencia de titularidade do gas no punto virtual de balance cun horizonte temporal ata o último día do mes seguinte ao da realización da transacción.

b) Produto normalizado a curto prazo consistente na transferencia de titularidade do gas situado no punto virtual de balance que o xestor técnico do sistema pode adquirir ou vender para realizar as súas funcións de balance.

c) Produto normalizado local a curto prazo consistente na transferencia de titularidade do gas situado nun punto ou conxunto de puntos determinados de entrada ou de saída ao/ desde o punto virtual de balance que o xestor técnico do sistema pode adquirir ou vender para realizar as súas funcións de balance.

2. Adicionalmente, e logo de habilitación por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, poderanse negociar os seguintes produtos relativos á cadea de subministración de gas:

a) Produtos de adquisición de gas necesario para o funcionamento do sistema gasista, como o gas de operación, o gas talón, o gas colchón dos almacenamentos subterráneos, o gas para o mantemento das existencias estratéxicas de gas natural ou a parte de gas para a subministración a consumidores de último recurso que se determine por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo.

b) Produtos de transferencia de titularidade do gas entregados no punto virtual de balance do sistema cun horizonte temporal maior ao último día do mes seguinte ao da realización da transacción.

c) Servizos de balance baseados na compravenda de gas promovidos polo xestor técnico do sistema.

d) Produtos de transferencia de titularidade do gas natural licuado nos tanques das plantas de regasificación e de gas natural nos almacenamentos subterráneos.

e) Calquera outro produto que se considere necesario.

Na citada orde fixaranse, para cada novo produto que se vai negociar, as súas características, mecanismos de negociación e a forma de retribución do operador do mercado, en función da súa natureza, así como as condicións de separación de actividades, incluíndo a separación contable, que resulten exixibles.

Artigo 15. *Regras do mercado organizado de gas.*

1. As regras do mercado organizado de gas conteñen os procedementos, os termos e as condicións que resultan aplicables á organización e ao funcionamento do dito mercado, así como a súa xestión técnica e económica.

2. Estas regras, así como o contrato de adhesión ás ditas regras, serán aprobadas por resolución do secretario de Estado de Enerxía, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, por proposta do operador do mercado e publicaranse no «Boletín Oficial del Estado».

3. O operador do mercado deberá publicar na súa páxina web unha versión inglesa e outra portuguesa das regras e resolucións de mercado tras as súa aprobación e modificación.

Artigo 16. Resolucións de mercado, instrucións e guías de usuario.

1. Por resolución da Secretaría de Estado de Enerxía, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, aprobaranse as resolucións de mercado que resulten necesarias para a aplicación e execución das regras.

2. As ditas resolucións de mercado terán por obxecto o establecemento dos detalles dos diferentes procesos e produtos do mercado e serán propostas polo operador do mercado, logo de informe do Comité de Axentes do Mercado. Tamén se publicarán no «Boletín Oficial del Estado».

3. Naqueles casos en que sexa estritamente necesario ou urxente para a correcta operación do mercado organizado de gas, e sempre de acordo cun principio de operación prudente, o operador do mercado poderá ditar as instrucións que resulten necesarias co obxecto de responder á necesidade de introducir detalles operativos das regras ou resolucións de mercado. Estas instrucións, unha vez publicadas polo operador do mercado, notificaránselles ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo, á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e ao Comité de Axentes do Mercado. Por resolución da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas poderase ordenar a publicación das ditas instrucións no «Boletín Oficial del Estado».

4. O operador do mercado poderá elaborar guías de usuario para a eficaz operación e a adecuada utilización por parte dos axentes do mercado dos sistemas informáticos e da plataforma do mercado que a súa normal operación requira.

5. Notificaránselles ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo, á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e ao Comité de Axentes do Mercado.

Artigo 17. Suxeitos que poden actuar no mercado organizado de gas.

Poderán actuar no mercado organizado de gas os seguintes suxeitos:

- a) O operador do mercado organizado de gas.
- b) Os comercializadores de gas natural.
- c) Os transportistas e distribuidores de gas natural.
- d) Os consumidores directos en mercado, entendidos como aqueles consumidores que contratasen capacidade de acceso á instalación de transporte ou distribución á cal estean conectados para o seu propio consumo, independentemente de se adicionalmente subscribiron un contrato ordinario cun comercializador.
- e) O xestor técnico do sistema gasista español.
- f) A Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos (Cores).
- g) Calquera outro suxeito que realice operacións de compravenda de gas co resto dos participantes do mercado sen acceder a instalacións de terceiros, coas limitacións incluídas na Lei 34/1998, do 7 de outubro.
- h) O xestor técnico global do sistema gasista portugués.

Artigo 18. Suxeito habilitado e axente do mercado organizado de gas.

1. Enténdese por suxeito habilitado aquel que cumpre os requisitos exixidos polo xestor técnico do sistema gasista español para permitir a recepción das súas notificacións de transaccións de gas.

2. Axente do mercado organizado de gas é aquela persoa xurídica que, tendo adquirido a condición de suxeito habilitado, subscribiu o contrato de adhesión ás regras do mercado e foi admitido como tal polo operador do mercado.

3. Dependendo dos requisitos cumpridos no sistema gasista español e portugués, os axentes poderán negociar produtos con entrega no sistema gasista español, no sistema gasista portugués ou en ambos os sistemas.

4. Os axentes poderán participar no mercado organizado de gas directamente ou a través dun representante. Neste caso, o representado asumirá a plena responsabilidade por todos os actos do representante no mercado organizado de gas no seu nome.

Artigo 19. *Dereitos e obrigas dos axentes.*

1. Sen prexuízo doutros dereitos que se encontren establecidos na normativa aplicable e nas regras, cada axente ten dereito a:

- a) Realizar operacións sobre os produtos admitidos a negociación para os cales cumpra os requirimentos establecidos nas especificacións dos ditos produtos.
- b) Ter acceso, en condicións obxectivas e non discriminatorias e sen prexuízo da observancia das correspondentes obrigas de confidencialidade, a toda a información e documentación relacionada co funcionamento do mercado e, en concreto, coa súa participación nel.
- c) Ser debidamente informado con relación ao mercado, así como ás operacións que realizou, a través da plataforma habilitada polo operador do mercado para este fin.
- d) Cobrar o resultado da facturación das operacións efectuadas no mercado cando o saldo desta resulte ser acredor para o axente.
- e) Efectuar consultas e reclamacións de acordo coas regras do mercado.
- f) A confidencialidade daquela información derivada da súa participación no mercado como aquela que intercambiase co operador do mercado.
- g) Ser informado en tempo e forma de calquera modificación tanto na normativa de mercado como na súa interpretación, así como de todas aquelas que poida condicionar a súa participación.
- h) Elevar propostas de modificación normativa ao Comité de Axentes do Mercado, á Secretaría de Estado de Enerxía ou á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

2. Sen prexuízo doutras obrigas que se encontren establecidas na normativa aplicable e nas regras, cada axente debe, de forma continuada:

- a) Satisfacer os requisitos de admisión, que se encontran fixados en condicións obxectivas e non discriminatorias.
- b) Respetar a operativa do mercado, en particular a obriga de que as ofertas se realicen conforme o establecido nas regras do mercado. Para tal efecto, o axente, mediante a sinatura do contrato de adhesión, declara coñecer e aceptar integramente o contido das regras e resolucións de mercado vixentes en cada momento, e ser coñecedor, así mesmo, das normas aplicables e das instrucións e guías ditadas.
- c) Manter a confidencialidade daquela información que obtivese a través da súa participación no mercado, ou a través do operador do mercado ou da sociedade provedora de servizos de liquidación.
- d) Dispor dos medios necesarios para a correcta operativa do mercado e cumprir os requirimentos na operación técnica, tal e como se establece nas regras do mercado.
- e) Manter os datos asociados ao axente debidamente actualizados na Plataforma do mercado. O axente é o exclusivo responsable de manter os seus datos actualizados en todo momento.
- f) Responder das obrigas económicas que deriven da súa actuación no mercado.
- g) Comunicar o cesamento no cumprimento de calquera dos requisitos de acceso ao mercado así como calquera cambio previsto na situación do axente que o leve a deixar de cumprir os requisitos de acceso ao mercado.

Artigo 20. *Creadores de mercado.*

Adicionalmente ao establecido na disposición adicional trixésimo cuarta da Lei 34/1998, do 7 de outubro, e co obxecto de fomentar a liquidez de produtos admitidos a negociación no mercado organizado de gas, as regras do mercado establecerán os termos e as condicións de participación voluntaria de axentes creadores de mercado.

Artigo 21. *Funcións do operador do mercado.*

1. O operador do mercado é o responsable da xestión do mercado organizado de gas e debe desempeñar as funcións necesarias e adecuadas para o apropiado funcionamento deste e a xestión económica dos seus servizos, respectando os principios de eficiencia, eficacia, transparencia, obxectividade, non discriminación e independencia.

2. Correspóndelle xestionar as diferentes sesións de negociación, listar os produtos negociables, recibir as ofertas de adquisición e venda, efectuar a xestión destas e das anotacións froito das casacións no dito mercado.

3. En particular, correspóndenlle as seguintes funcións:

- a) Formalizar e aceptar a admisión dos posibles axentes.
- b) Definir os produtos admitidos a negociación que serán aprobados mediante resolución de mercado.
- c) Recibir as ofertas de venda e de adquisición de gas e de cantos outros produtos eventualmente poidan ser negociados, efectuando a verificación e xestión daquelas de acordo coas regras.
- d) Casar as distintas ofertas recibidas de acordo coas regras.
- e) Calcular os prezos dos produtos negociados para cada sesión de negociación, resultantes das casacións no mercado.
- f) Garantir o adecuado funcionamento da plataforma do mercado.
- g) Informar os axentes, coa maior brevidade posible, das posibles incidencias ou acontecementos que poden afectar o funcionamento do mercado.
- h) Pór á disposición dos axentes a documentación asociada ao funcionamento do mercado, en particular á plataforma do mercado, así como as modificacións e novas versións que se publiquen, con antelación suficiente respecto ao momento da súa aplicación.
- i) Publicar diariamente os prezos e volumes negociados para cada un dos produtos do mercado, así como toda a información de carácter público que se estableza.
- j) Publicar diariamente os prezos de referencia, entre eles aqueles que se van utilizar nas liquidacións de desbalances.
- k) Comunicar a cada xestor técnico do sistema as notificacións resultantes das transferencias de titularidade de gas no mercado organizado de gas con entrega no sistema gasista baixo a súa responsabilidade, resultado das ofertas de compra e venda casadas dos produtos con entrega no dito sistema.
- l) Comunicar a cada xestor técnico do sistema, ou ás entidades que corresponda, a información asociada ás transaccións do resto dos produtos negociados, que sexa necesaria para o desenvolvemento das súas funcións.
- m) Realizar directamente ou a través dun terceiro, actuando como contraparte, as liquidacións dos procesos de mercado, a facturación e os procesos de cobramentos e pagamentos, así como a xestión das garantías do mercado.
- n) Comunicar e pór á disposición dos axentes os resultados económicos das súas transaccións.
- o) Comunicar ás autoridades competentes os comportamentos contrarios ao correcto funcionamento do mercado, como a manipulación ou tentativa de manipulación do mercado e a realización de operacións con información privilexiada e das situacións que poidan resultar anómalas, sempre tendo en conta a información á disposición do operador do mercado.
- p) Elaborar e facer público o código de conduta do operador do mercado.
- q) Garantir o segredo da información de carácter confidencial que os axentes puxesen á súa disposición, de acordo coas normas aplicables.
- r) Realizar directamente, ou a través dun terceiro, os labores de xestor de garantías do sistema de gas natural que se definen neste real decreto
- s) Calquera outra función que se estableza normativamente.

Artigo 22. *Sesións de negociación.*

1. A negociación no mercado estrutúrase en sesións de negociación e pódense negociar un ou varios produtos en cada sesión.
2. Nunha sesión de negociación poden coexistir dous tipos de negociación: poxa e mercado continuo.
3. As datas, horas e tipos de negociación admitidos en cada sesión de negociación quedarán definidas nas regras e resolucións de mercado.

Artigo 23. *Carteira de negociación.*

1. Os axentes, ou os seus representantes, realizarán as súas ofertas de compra e venda dos distintos produtos a través de carteiras de negociación, que serán sempre de titularidade do axente.
2. Todo axente poderá dispor dunha ou de varias carteiras de negociación da súa titularidade.
3. Cada carteira de negociación permitirá unicamente a negociación de produtos con entrega nun mesmo sistema gasista.

Artigo 24. *Plataforma do mercado.*

1. O operador do mercado proporcionaralles aos axentes a información e as credenciais necesarias para a realización dos procesos de mercado a través da Plataforma do mercado, respectando sempre os criterios de confidencialidade.
2. A través da dita plataforma, os axentes realizarán as accións de rexistro no mercado organizado de gas, levarán a cabo a negociación dos produtos e poderán consultar a información sobre a súa participación no mercado e os resultados deste.

Artigo 25. *Características xerais das ofertas.*

1. Cada oferta de compra ou venda enviada por un axente supón un compromiso firme pola súa parte de adquisición ou entrega do produto en cuestión.
2. Toda oferta presentada estará asociada a unha carteira de negociación. Para cada oferta debe ser especificado, polo menos, o produto ofertado, a cantidade do produto ofertada e o prezo.
3. Toda oferta recibida na Plataforma do mercado, previamente á súa incorporación á negociación, estará suxeita a un proceso de validación por parte do operador do mercado, na cal se comprobará, entre outras condicións, que se constituíron garantías suficientes.

Artigo 26. *Tipos de negociación.*

1. Poxas:
  - a) Na negociación por poxa, os axentes poden enviar ofertas de compra e venda para un produto determinado.
  - b) Realízase a casación das ofertas de venda e compra para cada produto poxado de maneira independente por medio do método de casación simple. O resultado da casación determinará o prezo marxinal de cada produto, que será igual ao prezo do punto de corte das curvas agregadas de venda e de compra do dito produto, así como a cantidade de produto que se asigna para cada axente.
  - c) Poderanse realizar, entre outras, poxas de apertura, poxas de peche ou poxas ante determinados eventos.

2. Mercado continuo:

a) Na negociación en mercado continuo, os axentes poden enviar ofertas de compra e venda para un produto determinado. Os axentes teñen en todo momento acceso ás informacións das ofertas presentadas polo resto de axentes.

b) Ao introducir unha oferta, a casación realízase instantaneamente, en caso de que exista unha oferta contraria competitiva.

Artigo 27. Efectos da casación.

1. Unha vez que unha oferta resulta casada, a transacción é firme e comporta, se a oferta é de compra, unha obriga de adquisición do produto, e, se a oferta é de venda, unha obriga da súa entrega, no lugar de entrega indicado na especificación do produto. Adicionalmente comporta, respectivamente, a obriga de pagamento e o dereito de cobramento ao prezo da transacción.

2. A transacción entenderase perfeccionada no momento da casación e executada no momento da notificación por parte do operador do mercado ao xestor técnico do sistema. A entrega en cada día de gas do produto entenderase efectuada no momento da notificación.

3. A transacción prenotificarase, para efectos informativos, ao xestor técnico do sistema o día que fose perfeccionada.

4. No caso de ter perdido a condición de suxeito habilitado no momento da notificación, a entrega entenderase non efectuada pero si notificada e quedará suxeita ás normas de liquidación de desbalance e das garantías do mercado organizado de gas que se recollan nas regras de mercado.

Artigo 28. Proceso de notificacións ao xestor técnico do sistema.

1. O xestor técnico do sistema disporá dos mecanismos técnicos e operativos necesarios para a recepción das notificacións asociadas ás transaccións e aos contratos provenientes do operador do mercado e doutras plataformas que poidan negociar ou intermediar produtos con entrega no sistema gasista español.

2. Os detalles dos intercambios necesarios para o desenvolvemento deste artigo desenvolveranse mediante protocolos de detalle das normas de xestión técnica do sistema.

Artigo 29. Intercambios de información do operador do mercado co xestor técnico do sistema.

1. O xestor técnico do sistema comunicarlle, polo menos unha vez ao día, ao operador do mercado os días de gas para os cales os suxeitos habilitados están autorizados a realizar transferencias de titularidade no punto virtual de balance.

2. O operador do mercado utilizará esta información no proceso de validación das ofertas, e non lles permitirá aos axentes a realización de ofertas asociadas a produtos que inclúan períodos de entrega para os cales non estean autorizados.

3. O operador do mercado enviará cada día ao xestor técnico do sistema as prenotificacións asociadas ás transaccións levadas a cabo nas sesións de negociación do dito día, que incluirán a suma de todas as enerxías correspondentes ás transaccións de compra e de venda con entrega en cada día de gas, para cada suxeito que actuase no mercado organizado de gas.

4. O operador do mercado enviará cada día ao xestor técnico do sistema as notificacións asociadas ás transaccións levadas a cabo con entrega o día seguinte ao de gas, que incluirán para cada día a suma de todas as enerxías correspondentes ás transaccións de compra e de venda con entrega no dito día de gas para cada suxeito que actuase no mercado organizado de gas.

5. No caso de produtos intradiarios, o operador do mercado enviaralle ao xestor técnico do sistema as notificacións asociadas ás transaccións levadas a cabo.

6. A perda da habilitación dun suxeito para enviar notificacións desde o momento do perfeccionamento da transacción ata a súa notificación non poderá ser causa do rexeitamento da dita notificación.

7. O xestor técnico do sistema comunicaralle ao operador do mercado se existe algún suxeito que, tendo realizado unha ou máis transaccións no mercado con entrega no día de gas cando estaba autorizado para iso, perdeu a condición de suxeito habilitado. As transaccións do mencionado suxeito consideraranse non entregadas no dito día de gas e quedarán inalteradas as transaccións do resto dos axentes.

8. Nas liquidacións do mercado organizado de gas, as cantidades que deberían aboarse a un suxeito segundo os resultados económicos das transaccións que non tivesen sido entregadas, e na parte que non sexa necesaria para cubrir obrigas de pagamento no mercado, poranse á disposición do xestor de garantías, xunto coas garantías recollidas para tal efecto nas regras de mercado, para que dispoña delas, co obxecto de cubrir, no caso de que sexa necesario, os eventuais incumprimentos no pagamento de desbalances do dito suxeito e, posteriormente, calquera outra obriga económica pendente co sistema gasista.

9. O operador do mercado e o xestor técnico do sistema desenvolverán o protocolo de colaboración e os procedementos necesarios para establecer os mecanismos de coordinación, as responsabilidades, os procesos e os medios para o intercambio de información, determinar a información intercambiada e as actuacións que deban realizar ambas as entidades para asegurar o correcto funcionamento do mercado organizado de gas.

10. Os detalles dos intercambios necesarios para o desenvolvemento deste artigo aprobaranse por resolución da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas. O mecanismo de intercambio de información descrito neste artigo será utilizado por outras plataformas de negociación ou intermediación co xestor técnico do sistema.

Artigo 30. *Cálculo e publicación dos resultados económicos.*

1. Correspóndelle ao operador do mercado levar a cabo o cálculo dos resultados económicos tras as casacións do mercado e o rexistro e a comunicación das obrigas de pagamento e os dereitos de cobramento a que dean lugar as transaccións casadas no mercado organizado de gas.

2. O operador do mercado porá á disposición de cada axente os resultados económicos das súas transaccións respectando o anonimato da negociación no mercado organizado tanto na casación como na liquidación e as normas de confidencialidade establecidas en regras do mercado. Así mesmo, publicará a información agregada do conxunto de transaccións correspondentes a cada día de entrega e cada día de negociación.

Artigo 31. *Procesos de liquidación dos resultados económicos.*

1. Entenderase por liquidación dos resultados económicos o conxunto de procesos tras os cales os compradores lle aboan ao operador do mercado o importe final que cómpre pagar, e este, pola súa vez, lles aboa aos vendedores o importe final que deben percibir estes en virtude dos resultados económicos.

2. Os procesos de liquidación dos resultados económicos comprenderán a facturación, a xestión de cobramentos e pagamentos e o cálculo das garantías asociadas á súa participación no mercado.

3. As transaccións dos axentes serán obxecto de liquidación nos termos establecidos mediante as regras do mercado.

Artigo 32. *Comité de Axentes do Mercado.*

1. O operador do mercado constituirá un Comité de Axentes do Mercado con funcións consultivas, que terá por obxecto coñecer e ser informado do funcionamento e da xestión

do mercado realizada polo operador do mercado e a elaboración e canalización de propostas que poidan redundar nun mellor funcionamento deste.

2. As funcións específicas do Comité de Axentes do Mercado serán as seguintes:

a) Coñecer e ser informado da evolución e do funcionamento do mercado, así como do desenvolvemento dos procesos de casación e liquidacións.

b) Coñecer, a través do operador do mercado, as incidencias que tivesen lugar no funcionamento do mercado.

c) Analizar o funcionamento do mercado e proporlle ao operador do mercado as modificacións das normas de funcionamento que poidan redundar nun cambio ou mellora operativa do mercado.

d) Informar das novas propostas de regras e resolucións de mercado, incluíndo, de ser o caso, os votos particulares dos seus membros.

e) Asesorar o operador do mercado na resolución das incidencias que se produzan nas sesións de negociación.

3. O Comité de Axentes do Mercado estará formado por representantes do operador do mercado, dos axentes, da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e do xestor técnico do sistema, e a súa composición será determinada de acordo co establecido nas regras do mercado. Adicionalmente, o Comité de Axentes do Mercado poderá convidar representantes con voz e sen voto, de cada un dos seguintes grupos: transportistas, distribuidores, consumidores en mercado, Cores e asociacións relevantes relacionadas co sector.

4. O Comité de Axentes aprobará o seu regulamento interno de funcionamento, no cal establecerá a periodicidade das sesións, procedementos de convocatoria, normativa de código de conduta, procedemento de adopción de acordos e a periodicidade para a renovación dos seus membros. A condición de membro do Comité de Axentes do Mercado non será remunerada.

5. O presidente e o vicepresidente deste órgano serán elixidos polo Comité de Axentes entre os seus membros titulares. As funcións do cargo de secretario serán desempeñadas permanentemente polo operador do mercado.

TÍTULO III

Garantías e resolución de conflitos

Artigo 33. *Conta de garantías para operar no sistema de gas natural.*

1. As garantías para a contratación de capacidade de infraestruturas con acceso de terceiros regulado, para a participación no mercado organizado de gas e para a liquidación de desbalances, serán xestionadas de forma conxunta polo operador do mercado como xestor de garantías, respectando as súas condicións e características particulares e o carácter finalista de cada unha delas, directamente ou a través dun terceiro. A xestión das garantías deberá obedecer a unha xestión eficiente e eficaz en canto a custos e riscos se refire, e estableceranse os incentivos necesarios para a consecución destes obxectivos.

2. Os suxeitos definidos no artigo 3, os axentes definidos no artigo 18 e os suxeitos habilitados polo xestor técnico do sistema disporán dunha conta de garantías ante o xestor de garantías onde se prestarán as garantías establecidas para dar cobertura suficiente ás súas operacións. Os axentes determinarán a parte das garantías asignada a cada finalidade, e os potenciais requirimentos de garantías asociadas a unha finalidade non poderán ser cubertos por garantías comprometidas a outra.

O xestor de garantías disporá dos mecanismos necesarios para permitirlles aos axentes a asignación das garantías achegadas e non comprometidas entre as distintas finalidades segundo as súas necesidades.

3. As garantías responderán das obrigas que asuma cada titular da conta de garantías, incluídos impostos vixentes, xuros de demora, penalizacións e cotas que sexan exixibles no momento de pagamento.

4. Por resolución do secretario de Estado de Enerxía, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia ou, de ser o caso, nas regras de mercado, aprobarase, como mínimo, o seguinte:

- a) Un modelo normalizado de prestación de garantías que incluírá, polo menos, un historial do suxeito como usuario do sistema gasista, a definición e fórmula de cálculo do risco obxecto da garantía, así como o protocolo de actuación en caso de incumprimento.
- b) O importe das garantías.
- c) Os instrumentos válidos para a formalización das garantías.
- d) O protocolo de comunicación co xestor de garantías.
- e) O protocolo de actuación en caso de incumprimentos.

Esta resolución publicarase no «Boletín Oficial del Estado».

5. No caso de finalización de todos os contratos de acceso, das obrigas de pagamento na liquidación de desbalances e das operacións no mercado organizado de gas, a garantía será cancelada tras o último pagamento.

Artigo 34. *Control dos compromisos asumidos polos suxeitos.*

1. O xestor de garantías manterá continuamente actualizados os compromisos de pagamento e o volume de garantías asociado de cada titular dunha conta de garantías, o que lle permite ao xestor técnico do sistema verificar que cada solicitude de capacidade recibida na plataforma telemática única de solicitude e contratación de capacidade, dispón de suficientes garantías non comprometidas.

2. Igualmente, o xestor de garantías verificará que os niveis de garantías non comprometidas dos suxeitos se encontran en todo momento dentro dos límites permitidos establecidos e requiriralle ao suxeito a achega de novas garantías en caso contrario.

Artigo 35. *Incumprimentos.*

1. Consideraranse, polo menos, os seguintes dous tipos de Incumprimentos:

- a) Se, transcorrido o período establecido de pagamento, non se fixo efectivo o seu importe total, incluídos os impostos correspondentes.
- b) Se, ante a solicitude de achega de novas garantías, o suxeito non regulariza a súa situación no período establecido.

2. Nos casos de incumprimento, procederase á execución das garantías constituídas e ao pagamento dunha penalización. Así mesmo, no caso de incumprimentos nos pagamentos, as cantidades debidas e non pagadas devindicarán xuros de demora contados desde a data en que o pagamento for exixible sen que se verificase, ata a data en que efectivamente se aboase a cantidade pendente.

3. Se a execución da garantía non permite o cobramento da totalidade da cantidade debida o día en que o pagamento resulte exixible, minoraranse a *pro rata* os dereitos de cobramento dos titulares que resulten acredores.

4. Unha vez saldada a débeda, procederase á súa regularización, aboándolles a cantidade que resultou impagada máis os correspondentes xuros de demora aos acredores.

5. O incumprimento das súas obrigas por parte dun suxeito poderá dar lugar a:

- a) Incumprimentos relativos aos contratos de acceso ás instalacións: os operadores das instalacións suspenderán o contrato de acceso, nas condicións establecidas nos contratos de acceso a que se fai referencia no artigo 11 do presente real decreto, cando transcorresen polo menos 13 días hábiles desde que se requirise fidedignamente o pagamento ao suxeito, sen que este se fixese efectivo, ou non se regularizasen as

garantías. Os operadores das instalacións informarán da suspensión o xestor técnico do sistema, o Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo e a Comisión Nacional do Mercado e da Competencia. Para estes efectos, o requirimento practicarase mediante remisión ao enderezo que para efectos de comunicación figure no contrato de acceso, por calquera medio que permita ter constancia da recepción polo interesado, así como data, identidade e contido deste.

Cando o acceso se realice directamente por parte dun consumidor directo en mercado, a comunicación deberá incluír o trámite de desconexión do consumidor das redes por impagamento, precisando a data a partir da cal se producirá a desconexión, en caso de non se aboasen con data anterior as cantidades solicitadas.

b) Incumprimentos relativos ao mercado organizado de gas: darán lugar á suspensión temporal da súa condición de axente no mercado organizado de gas, de acordo co procedemento establecido nas regras de mercado.

c) Incumprimentos relativos ao sistema de desbalance: darán lugar á perda do dereito a efectuar notificacións e, de ser o caso, á cancelación da condición de usuario de acordo coa normativa de aplicación.

As medidas anteriores aplicaranse sen prexuízo das sancións que sexan de aplicación de acordo co establecido na Lei 34/1998, do 7 de outubro, e a súa normativa de desenvolvemento.

6. O xestor de garantías comunicará os casos de incumprimento e a execución das garantías á Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas, á Comisión Nacional de Mercados e da Competencia e ao xestor técnico do sistema para o inicio, de ser o caso, do procedemento de inhabilitación por impagamento.

7. Os procesos, actuacións, parámetros e comunicacións asociados ás situacións de incumprimentos desenvolveranse nas regras de mercado e nas resolucións asociadas aos contratos de capacidade e á liquidación de desbalances.

Artigo 36. *Consultas e reclamacións.*

1. Poderase reclamar o resultado da casación no mercado organizado de gas, na forma e nos prazos que se determinen nas regras de mercado, tras a súa posta á disposición dos axentes. O operador do mercado analizará a reclamación o antes posible, e poderá chegar a anular, suspender ou repetir a operación.

2. Poderanse reclamar os resultados de asignación de capacidade na plataforma telemática única de solicitude e contratación de capacidade. O xestor técnico do sistema analizará a reclamación o antes posible, e poderá chegar a anular, suspender ou repetir a operación.

Artigo 37. *Solución de conflitos.*

1. Os conflitos que poidan xurdir, en relación coa operación no mercado, liquidación de desbalances, xestión de garantías e coa contratación de capacidade de acceso a infraestruturas con dereito de acceso regulado, resolveranse de acordo co establecido no artigo 12.1.b) da Lei 3/2013, do 4 de xuño, de creación da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

2. As resolucións da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia decidirán todas as cuestións suscitadas, porán fin á vía administrativa e serán impugnables ante a xurisdición contencioso-administrativa.

3. A Comisión dos Mercados e da Competencia velará polo efectivo cumprimento das resolucións que dite, en virtude do establecido neste artigo.

TÍTULO IV

Instalacións de transporte primario de influencia local

CAPÍTULO I

Procedemento de adxudicación por concorrencia

Artigo 38. *Ámbito de aplicación.*

1. Este capítulo establece as bases do procedemento de concorrencia para a adxudicación de instalacións de transporte primario de influencia local.

2. A adxudicación dun gasoduto incluíra a das súas posicións, estacións de regulación e/ou medida entre gasodutos primarios e todas as súas instalacións auxiliares, así como a construción dunha nova posición ou modificación dunha existente no gasoduto a que se conecte. A construción da posición e da estación de regulación e/ou medida ou a súa modificación será sufragada polo adxudicatario e neste caso será de aplicación o establecido na lexislación en vigor para as conexións transporte-distribución.

3. O procedemento de concorrencia non será de aplicación a toda instalación de transporte primario pertencente á rede de influencia local que se conecte posteriormente a un gasoduto adxudicado por este procedemento nin ás modificacións ou ampliacións das instalacións existentes. Estas instalacións serán adxudicadas de forma directa ao titular da instalación á cal se conecte. Para estes efectos, a duplicación de gasodutos existentes terá carácter de nova instalación e a súa adxudicación rexeráse polo disposto neste capítulo.

Artigo 39. *Principios xerais.*

1. A adxudicación das instalacións recollidas no artigo 38 realizarase exclusivamente mediante un procedemento de concorrencia, baixo os principios de transparencia, obxectividade e non discriminación.

2. En todos os casos, os requisitos técnicos establecidos no prego de prescricións técnicas serán de obrigado cumprimento para os adxudicatarios.

3. O procedemento de concorrencia incluíra unha valoración económica das ofertas presentadas por parte dun tribunal e poderase aplicar tamén unha fase de concurso para valorar criterios non económicos, entre os cales se poderían considerar criterios técnicos e ambientais.

4. Promoverase o uso de medios telemáticos para o desenvolvemento de toda a convocatoria

5. Para a elaboración das prescricións técnicas, a Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas poderalles solicitar asistencia técnica ao xestor técnico do sistema e á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

Artigo 40. *Suxeitos habilitados.*

1. Para participar no procedemento será necesario presentar, ante a Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas, unha declaración responsable de que se cumpren todos os requisitos en vigor para exercer a actividade de transporte de gas natural.

2. O participante que resulte adxudicatario deberá acreditar a súa condición de transportista ou acreditarse no prazo dun mes.

Artigo 41. *Convocatoria do procedemento de concorrencia para a adxudicación de instalacións.*

1. De oficio ou por solicitude dos interesados, mediante resolución da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas, e logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, iniciarase a convocatoria do procedemento de concorrencia. Esta

resolución publicárase no «Boletín Oficial del Estado» e deberá incluír, polo menos, o seguinte:

- a) O nomeamento dos membros do tribunal cualificador.
- b) As instalacións obxecto da convocatoria, incluíndo o prego de prescricións técnicas de cada unha, e poderá incluír o prazo máximo de construción.
- c) Os criterios de valoración na fase de concurso se esta tivo lugar, ponderación de cada criterio e ponderación total do concurso no proceso de concorrencia.
- d) Relación de documentación que cómpre incluír na oferta, na cal constará polo menos:

1.º Estudo do mercado potencial e a demanda probable que ten previsto atender o gasoduto nos primeiros 20 anos.

2.º Compromisos de intencións dos potenciais consumidores de gas natural, con indicación de consumo horario e consumo anual de gas natural, e/ou de terceiros para a construción de redes de distribución para atender os mercados da zona de influencia do gasoduto, con indicación de investimentos, lonxitude de redes que se van construír, número de consumidores que se van conectar e previsión de consumo anual de gas natural.

3.º Relación de instalacións, as súas características básicas e planos de trazado a escala adecuada.

4.º Planificación e prazo de execución.

5.º Garantías e estudo da viabilidade económica do proxecto.

e) Prazos de cada fase e lugar de entrega da documentación.

f) Lugar onde se realizará a apertura das ofertas económicas e se anunciará a clasificación das ofertas.

g) Orzamento de referencia, calculado por aplicación dos valores unitarios estándar en vigor, e a contía da fianza.

2. Por resolución da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas determinarase a retribución por MWh vehiculado máxima admisible, expresada en €/MWh e tres decimais, e para o seu cálculo poderá solicitar asistencia técnica á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia. Este valor será establecido de acordo cos principios de sustentabilidade económica e financeira incluídos no artigo 50 da Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia.

3. A retribución máxima admisible por MWh utilizarase para determinar qué ofertas económicas presentadas pasan á fase de valoración.

4. A Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas remitirá en sobre pechado o valor da retribución máxima por MWh ao tribunal para a súa apertura durante a sesión de apertura dos sobres das ofertas económicas.

5. A Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas poderá solicitar a información adicional que considere necesaria para realizar a adxudicación das instalacións.

Artigo 42. *Composición do tribunal cualificador.*

1. O tribunal rexeráse polo disposto no capítulo II do título II da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común. A súa composición será predominantemente técnica; todos os seus membros deberán posuír un nivel orgánico equivalente a xefe de área ou superior e incluírá:

a) Un empregado da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia designado polo director de Enerxía.

b) Dous funcionarios da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo.

- c) Un funcionario da Secretaría Xeral Técnica do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo.
- d) Un representante da Avogacía Xeral do Estado do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo.
- e) Un representante de cada comunidade autónoma pola cal discorra o trazado da instalación.

Por cada titular deberase nomear un suplente.

2. O tribunal poderalle solicitar ao xestor técnico do sistema o nomeamento dunha persoa para labores de apoio técnico, sen voto.

3. A presidencia do tribunal exercerá un funcionario da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas, e o funcionario da Secretaría Xeral Técnica realizará as funcións de secretario e levantará a acta das reunións.

4. O presidente terá a potestade de:

- a) Convocar as reunións dos membros do tribunal que considere oportunas, cunha anticipación mínima de tres días hábiles.
- b) Cambiar motivadamente un titular por un suplente.
- c) Propor a cancelación do procedemento en caso de falta manifesta de competencia.

Artigo 43. *Prazos.*

A resolución de convocatoria do procedemento de concorrencia incluírá, polo menos, os seguintes prazos:

- a) Prazo de presentación de ofertas, que non poderá ser inferior a seis meses, contados desde a data de publicación da convocatoria.
- b) Prazo de comprobación e aceptación de ofertas, que non poderá ser superior a dous meses, contados desde a data de finalización do prazo de presentación de ofertas.
- c) Prazo de emenda, de acordo co establecido no artigo 71 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, que non poderá ser inferior a 10 días hábiles.
- d) Prazos das sesións públicas de apertura dos sobres da fase de concurso, e de apertura dos sobres de ofertas económicas, así como a data de resolución do procedemento de concorrencia. Estes tres prazos determinaranse a partir da data de aceptación das ofertas e en ningún caso o prazo para a resolución do procedemento poderá ser superior a dous meses.

Artigo 44. *Recepción de ofertas.*

1. Cada oferta deberá incluír a seguinte documentación en tres sobres separados:

- a) Sobre 1: acreditación do participante, información técnica do proxecto, acreditación de cumprimento dos requisitos a que fai referencia o artigo 41 e garantías de participación de acordo co disposto no artigo 46.
- b) Sobre 2: oferta económica.
- c) Sobre 3: a información requirida pola fase de concurso, de ser o caso, conforme o que se determine na convocatoria de concorrencia.

2. Os sobres 2 e 3 entregaranse pechados e unicamente se poderán abrir en sesión pública, no lugar e na data determinados pola convocatoria.

Artigo 45. *Oferta económica.*

1. A oferta económica incluírá exclusivamente a retribución por MWh de gas natural vehiculado a través da instalación, considerado como tal o gas medido no punto de conexión co gasoduto de augas arriba e expresada en €/MWh, con tres decimais.

2. As ofertas económicas presentadas non poderán ser revisadas ou modificadas.

Artigo 46. *Constitución de garantías para a participación no procedemento.*

1. As empresas que participen na convocatoria de concorrencia deberán constituír unha fianza a favor da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas que responda do mantemento das súas ofertas ata a adxudicación do contrato.

2. A fianza será dun 1 por cento do orzamento de referencia, calculado por aplicación dos valores estándar en vigor aos parámetros técnicos da instalación e que será publicado na resolución de convocatoria do procedemento de concorrencia.

3. A fianza constituirase na Caixa Xeral de Depósitos á disposición do director xeral de Política Enerxética e Minas, en metálico ou en valores do Estado ou mediante aval bancario ou contrato de seguro de caución con entidade aseguradora autorizada para operar no ramo de caución.

4. As garantías achegadas para participar no concurso serán devoltas aos participantes non adxudicatarios nun prazo máximo de cinco días hábiles contados desde a resolución do procedemento de concorrencia.

Artigo 47. *Fase de comprobación e aceptación de ofertas.*

1. Nesta fase verificarase que a documentación administrativa está completa, e que o proxecto cumpre os requirimentos técnicos establecidos no prego de prescricións técnicas. Para tal efecto, poderanse solicitar as correccións e emendas que sexan necesarias respecto da información técnica e da administrativa.

2. Unha vez cumpridos os prazos de emenda establecidos, o tribunal cualificador fará pública a relación de ofertas admitidas para pasar ás seguintes fases da convocatoria.

3. Se se verifica que só se recibiu unha oferta, o tribunal convocará nunha mesma sesión a apertura do sobre da fase de concurso, da oferta económica e do sobre da retribución máxima por MWh de gas natural vehiculado. No caso de que a oferta económica sexa inferior ou igual ao valor da retribución máxima por MWh de gas natural vehiculado, o tribunal proporá á Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas a adxudicación directa á empresa solicitante; en caso contrario, declarará o procedemento deserto.

Artigo 48. *Fase de concurso.*

1. O procedemento de concorrencia poderá incluír unha fase de concurso na cal se valoren criterios non económicos e cuxa valoración máxima no procedemento de concorrencia non poderá superar o 30 por cento.

2. A apertura de sobres da fase de concurso levarase a cabo en sesión pública nas dependencias do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo, e a data do acto notificaráselles aos concorrentes cunha anticipación mínima de cinco días hábiles.

3. Na sesión deberán estar presentes os membros do tribunal ou os seus suplentes; poderán asistir representantes das empresas concorrentes e levantarase a correspondente acta que será asinada polos membros do tribunal.

4. A determinación da puntuación obtida por cada unha das ofertas na fase de concurso realizarase en sesión non pública, da cal se deberá levantar unha acta que inclúa a puntuación alcanzada en cada un dos criterios por parte de cada oferta presentada, a puntuación final de cada unha delas, así como as valoracións realizadas por cada un dos membros do tribunal.

5. O tribunal cualificador procederá a valorar o cumprimento destes criterios por parte de cada unha das ofertas, cualificando o cumprimento de cada un dos criterios cun valor entre 0 e 10; 10 será a valoración máxima e 0 a mínima.

6. No caso de que existan varios criterios, para o cálculo da valoración final desta fase aplicarase a media aritmética das cualificacións de cada un dos criterios, a menos que na resolución da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas se establecese unha fórmula de ponderación diferente.

7. A valoración do cumprimento de cada un dos criterios por parte das ofertas, así como a valoración final de cada unha delas, faranse públicas na sesión de apertura de sobres de ofertas económicas.

Artigo 49. *Valoración económica das ofertas.*

Para valorar as ofertas utilizarase o termo R obtido mediante a seguinte fórmula:

$$R = Of \cdot (1 - \alpha \cdot C/10)$$

Onde:

- a) Of: oferta económica (expresada en €/MWh).
- b) α : ponderación da fase de concurso en tanto por un. En ningún caso poderá ser superior a 0,3 nin tomar valores negativos.
- c) C: valoración da fase de concurso (de 0 a 10).

Artigo 50. *Fase de valoración económica das ofertas.*

1. A valoración económica das ofertas realizarase en sesión pública en dependencias do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo e a data do acto notificaráselles aos concorrentes cunha anticipación mínima de cinco días hábiles.

2. Na sesión deberán estar presentes os membros do tribunal ou os seus suplentes e poderán asistir representantes das empresas concorrentes; levantarase a correspondente acta, que será asinada polos mencionados membros ou os seus suplentes, e poderáselles entregar copia aos representantes das empresas que concorran que así o soliciten

3. No caso de que se inclúa unha fase de concurso, procederase en primeiro lugar a facer públicas as puntuacións alcanzadas polas ofertas nos criterios da fase de concurso, así como a puntuación final de cada unha delas.

4. Posteriormente, abrirase o sobre co valor da retribución máxima por MWh de gas vehiculado determinado pola Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas e a continuación abriranse os sobres coas ofertas económicas. Cos ditos valores, e xunto co resultado da fase de concurso, procederase a calcular o valor do termo R de cada oferta. Se unha oferta é superior á retribución máxima por MWh de gas natural vehiculado polo gasoduto, esta será descartada.

5. Unha vez ordenadas as ofertas en función do termo R, declararase cal é a que ten o termo R máis baixo.

6. Resultará adxudicada aquela oferta que teña o menor valor do termo R e non fose cualificada como baixa temeraria.

7. O carácter de baixa temeraria dunha oferta será determinado polo tribunal de acordo co orzamento de referencia da instalación, cos escenarios de demanda considerados e co conxunto de ofertas presentadas.

8. Cando unha oferta sexa cualificada como baixa temeraria, deberáselle dar audiencia ao ofertante para que xustifique a valoración da oferta e precise as condicións desta, en particular no que se refire ao aforro que permita o procedemento de execución do contrato, os escenarios de demanda considerados, as solucións técnicas adoptadas e as condicións excepcionalmente favorables de que dispoña para executar o proxecto.

9. Se o tribunal, considerando a xustificación efectuada polo licitador e os informes mencionados no punto anterior, considera que a oferta non pode ser cumprida como consecuencia da inclusión de valores anormais ou desproporcionados, excluíraa da clasificación.

10. Tras a análise da existencia de ofertas que se poidan cualificar de baixas temerarias, o tribunal elevará ao director xeral de Política Enerxética e Minas informe do resultado do procedemento de concorrencia, que incluírá a relación ordenada das ofertas e unha proposta de adxudicación.

11. A Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas ditará unha resolución en que se publiquen o nome da empresa adxudicataria, a descrición do proxecto adxudicado, o prazo

de solicitude de autorización administrativa, o prazo de execución das obras e posta en servizo das instalacións e a retribución ofertada, expresada en €/MWh, con tres decimais. Esta resolución publicarase no «Boletín Oficial del Estado».

12. A empresa acreditará, no prazo dun mes desde a data da resolución, o cumprimento dos requisitos expostos no artigo 40 e o depósito da fianza establecida no artigo 52.

Artigo 51. Declaración de procedemento deserto.

En calquera fase do procedemento o tribunal cualificador, de maneira motivada, poderá declarar deserto o procedemento se aprecia unha evidente falta de competencia, se todas as ofertas incumpren o prego de prescricións técnicas ou teñen a consideración de baixa temeraria, ou superan o prezo máximo establecido.

Artigo 52. Fianzas que deberá constituír o gañador do procedemento de concorrencia.

1. A empresa gañadora da convocatoria constituírán no prazo dun mes desde a adxudicación, a favor da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas, unha fianza por valor do 2 por cento do orzamento de referencia para garantir o cumprimento das súas obrigas. Esta fianza poderá ser cuberta coa garantía de participación a que fai referencia o artigo 46; en caso contrario, esta garantía será devolta no prazo máximo de cinco días hábiles contados desde o día seguinte ao da constitución da fianza.

2. Esta fianza será aplicable, de ser o caso, á fianza que se estableza para os efectos de garantir o cumprimento das obrigas establecidas na autorización administrativa.

3. A fianza constituírase na Caixa Xeral de Depósitos á disposición do director xeral de Política Enerxética e Minas, en metálico ou en valores do Estado ou mediante aval bancario ou contrato de seguro de caución con entidade aseguradora autorizada para operar no ramo de caución. A empresa gañadora do procedemento deberá remitir á Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas a documentación acreditativa do depósito da dita fianza dentro do prazo de 30 días hábiles a partir da súa constitución.

4. A fianza poderá ser executada se, unha vez vencidos os prazos previstos na oferta presentada, a empresa adxudicataria non cumprise as obrigas imputables a ela derivadas do concurso.

Artigo 53. Incumprimento da obriga de depósito da fianza.

1. No caso de que a empresa gañadora do procedemento de concorrencia non constituírse a fianza ou non presentase a correspondente solicitude de autorización administrativa nos prazos correspondentes, a Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas poderalles propor aos transportistas que figuran a continuación na orde de prelación do procedemento de concorrencia a realización do proxecto e a subseguinte construción das instalacións.

2. No caso de que ningunha das empresas anteriores acceda á realización do proxecto, a Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas poderalle propor a realización do proxecto ao transportista titular da maior parte das instalacións da troncal, coas mesmas condicións que a empresa adxudicataria.

3. A garantía de participación da empresa gañadora que non constituírse a fianza entregaráselle ao xestor técnico do sistema, que a declarará como ingreso ao sistema de liquidacións na primeira liquidación dispoñible.

CAPÍTULO II

Retribución de instalacións de transporte primario de influencia local*Artigo 54. Ámbito de aplicación.*

A metodoloxía de retribución definida no presente capítulo aplicarase exclusivamente ás instalacións de transporte primario pertencentes á rede de influencia local adxudicadas segundo a metodoloxía disposta no capítulo I do título IV do presente real decreto e a todas aquelas instalacións adxudicadas de forma directa que se conecten, amplíen ou modifiquen algunha das anteriores.

Artigo 55. Retribución anual.

1. A retribución anual das instalacións está composta polo termo de retribución por dispoñibilidade (RD), resultante de sumar a retribución por gas vehiculado (RGV) e a retribución dos custos de operación e mantemento (COM), e o termo de retribución por continuidade de subministración (RCS).

2. Os termos COM e RCS calcularanse de acordo co disposto no anexo XI da Lei 18/2014, do 15 de outubro.

3. A obra lineal devindicará retribución en concepto de RGV desde o día seguinte ao da data da súa posta en marcha e ata que se cumpra o establecido no artigo 56, incluso se a instalación supera a vida útil regulatoria en vigor. O resto de elementos do inmovilizado non devindicarán directamente retribución en concepto de RGV.

4. A retribución por gas vehiculado (RGV) obterase de multiplicar o volume anual de gas vehiculado pola instalación desde novembro do ano anterior (n-1) a outubro do ano (n), ambos incluídos, pola retribución ofertada por adxudicatario da instalación no procedemento de concorrencia.

5. Para os efectos da aplicación do parágrafo anterior:

a) Utilizarase como caudal provisional para aplicar no cálculo da retribución do ano «n» o gas vehiculado desde novembro do ano «n-2» a outubro do ano «n-1».

b) A retribución provisional anterior substituirase pola definitiva unha vez que se dispoña do caudal definitivo vehiculado desde o mes de novembro do ano «n-1» ao mes de outubro do ano «n», ambos incluídos.

c) Durante o primeiro ano de operación, para calcular a retribución provisional o Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo utilizará unha previsión de gas vehiculado con base nos datos proporcionados polo titular da instalación.

6. Unha vez finalizada a vida útil regulatoria do elemento, e se este continúa en operación, a súa retribución en concepto de COM afectarase do coeficiente de extensión de vida útil recollido no anexo XI da Lei 18/2014, do 15 de outubro.

Artigo 56. Retribución máxima.

1. O valor actual neto (VAN) das retribucións anuais en concepto de RGV, calculado aplicando unha taxa de desconto igual á taxa de rendibilidade (TR) en vigor cada ano, non poderá superar o valor do investimento recoñecido por resolución da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas. Nese momento, a retribución en concepto de RGV será nula.

2. O VAN calcularase de acordo coa seguinte fórmula:

$$VAN = \sum_i \frac{RGV_i}{(1 + TR_i)^i}$$

Onde RGV_i e TR_i son a retribución por gas vehiculado e a taxa de rendibilidade do ano «i», respectivamente.

Artigo 57. *Gasodutos en serie.*

As instalacións de transporte primario de área de influencia que se conecten a outro gasoduto primario de área de influencia adxudicado por procedemento de concorrencia non devindarán retribución en concepto de RGV e recibirán unicamente a retribución por continuidade de subministración RCS e os custos de operación e mantemento que lles correspondan.

Disposición adicional primeira. *Inspección periódica de instalacións receptoras de combustibles gasosos por canalización.*

1. As empresas distribuidoras deberanlles comunicar aos usuarios conectados á súa rede, cunha antelación mínima de tres meses, a necesidade de efectuar a inspección periódica das instalacións receptoras comúns e/ou das instalacións individuais dos puntos de subministración conectados ás súas redes, coa periodicidade establecida na regulamentación vixente de calidade e seguridade industrial.

2. A dita comunicación realizaráselles de maneira individualizada aos titulares das instalacións e deberá conter a seguinte información:

- a) Data da última inspección.
- b) Código universal de punto de subministración (CUPS) ou número de referencia unívoco da instalación no caso de instalacións receptoras comúns, ou instalacións de gases licuados do petróleo.
- c) Información en relación coa posibilidade de que o titular decida con quen quere realizar a dita inspección, o cal poderá elixir o mesmo distribuidor ou unha empresa instaladora habilitada de gas con categoría suficiente para realizar a inspección de acordo co tipo de instalación, de conformidade co establecido no Real decreto 919/2006, do 18 de xullo, polo que se aproba o Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos e as súas instrucións técnicas complementarias ICG 01 a 11. Así mesmo, o consumidor será informado de que, no caso de realizar a inspección cunha empresa instaladora habilitada, esta se encargará de notificarlle ao distribuidor a realización e o resultado da inspección.
- d) Semana en que se realizaría a inspección no caso de que o titular das instalacións opte por realizar esta coa empresa distribuidora e prezos do servizo coa desagregación establecida no número 7 da presente disposición.
- e) Data límite de realización e presentación do certificado da inspección periódica das instalacións en caso de que o titular decida realizar a inspección cunha empresa instaladora habilitada de gas diferente á da empresa distribuidora. A dita data límite non poderá ser inferior a 45 días naturais desde a data de remisión do escrito por parte da empresa distribuidora.
- f) Teléfono de atención ao cliente ao cal se poida dirixir o titular da instalación. O dito teléfono deberá ser gratuíto.
- g) Referencias á normativa de aplicación.
- h) Indicarase que, no caso de que a empresa instaladora habilitada non lle remitise á empresa distribuidora o correspondente certificado da inspección antes da data límite establecida, se entenderá que o titular desexa que a inspección sexa realizada polo propio distribuidor,
Neste caso, o distribuidor comunicará a data e o rango horario da inspección cunha marxe de tres horas e cunha antelación mínima de cinco días. A comunicación incluírá un número de teléfono gratuíto a través do cal o cliente poderá concretar a hora da inspección ou solicitar a súa modificación.
- i) Información sobre onde conseguir a relación de empresas instaladoras.

3. As empresas distribuidoras e instaladoras de gas deberán realizar as súas actuacións de acordo co indicado no punto anterior desta disposición, e o disposto no Real decreto 919/2006, do 28 de xullo, polo que se aproba o Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos e as súas instrucións técnicas complementarias.

4. Cando a inspección a realice unha empresa instaladora de gas, ademais de entregarlle ao consumidor a copia do certificado de inspección, deberalle remitir o certificado da inspección ao distribuidor por medios telemáticos postos á súa disposición pola empresa distribuidora. Así mesmo, manterá outra copia no seu poder. A empresa instaladora rexistrará telematicamente cal foi o resultado da inspección, e a aplicación facilitaralle de forma automática un xustificante de recepción á empresa instaladora.

5. En caso de que a empresa instaladora de gas que realice a inspección detecte unha anomalía principal que non poida ser corrixida no momento, deberase interromper a subministración de gas e precintarse a parte da instalación pertinente ou o aparello afectado. Se for necesario pechar a chave de acometida, a empresa instaladora deberá avisar a empresa distribuidora para que esta poida proceder ao corte. Corrixida a anomalía, a empresa distribuidora deberá ser informada para que proceda á reapertura da chave da acometida.

6. No suposto de que o titular da instalación non realice a inspección periódica por calquera dos medios autorizados e nos prazos indicados no Real decreto 919/2006, do 28 de xullo, o distribuidor comunicarlle ao órgano competente da comunidade autónoma, ao titular da instalación e á empresa comercializadora que viña efectuando a subministración, e procederá á suspensión da subministración no dito punto nos termos e nas condicións que determine a normativa da comunidade autónoma ata a presentación do correspondente certificado.

7. As tarifas máximas que as empresas distribuidoras poden cobrar polas inspeccións ás instalacións receptoras comúns ou instalacións individuais diferenciarán os seguintes conceptos:

a) Gastos de xestión da empresa distribuidora: incluírá os gastos correspondentes ao mantemento das bases de datos dos clientes nos cales constan os resultados da inspección, seguimento da situación das instalacións e comunicacións necesarias relativas á inspección ás administracións públicas e aos consumidores.

Este concepto será establecido mediante orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, por proposta da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, e será facturado polo distribuidor a través da empresa comercializadora de gas ao titular do contrato do punto de subministración con independencia da empresa que realizase a inspección periódica.

b) Gastos de inspección física. Engloba, entre outros conceptos, a inspección física, a expedición do certificado e a súa notificación á empresa distribuidora. O custo máximo que por este concepto pode cobrar unha empresa distribuidora poderá ser fixado polos organismos competentes das comunidades autónomas e só poderá ser facturado pola empresa distribuidora no caso de que a inspección fose realizada por ela ou por persoal contratado por esta.

8. O custo total da inspección periódica será facturado polo distribuidor ou polo instalador, a través da empresa comercializadora de gas, ao titular do contrato do punto de subministración. A empresa comercializadora ingresaralle estes importes ao distribuidor, xunto co pagamento mensual de peaxes, e o distribuidor realizaralles a transferencia aos instaladores que corresponda.

Non se facturará ningunha cantidade se a inspección se realiza sobre instalacións que xa superasen favorablemente o proceso de inspección nos últimos catro anos.

9. En caso de que se detecten anomalías durante a inspección, nin a empresa nin o instalador que realiza a inspección poderán proceder á súa reparación.

Disposición adicional segunda. *Mandatos.*

No prazo máximo de tres meses desde a entrada en vigor deste real decreto remitiranse ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo as seguintes propostas:

a) O xestor técnico do sistema realizará unha proposta de desenvolvemento do artigo 5.1 no relativo aos requisitos da plataforma telemática única de solicitude e contratación de capacidade.

b) A Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia realizará unha proposta de desenvolvemento do artigo 8 no referente aos procedementos de asignación de capacidade, así como do artigo 11 no relativo aos modelos normalizados de contratos de acceso ás instalacións do sistema gasista, e unha proposta dos custos de xestión de inspección das instalacións de gas de acordo co establecido no número 7 da disposición adicional primeira.

c) O xestor de garantías e o xestor técnico do sistema formularán unha proposta conxunta en relación co proceso de xestión de garantías recollido no artigo 33.4 tanto para as garantías de contratación de capacidade de infraestruturas con acceso de terceiros regulado como para as garantías de participación no mercado organizado de gas e de liquidación de desbalances.

Disposición adicional terceira. *Venda de existencias estratéxicas por parte da Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos.*

No prazo de seis meses desde a entrada en vigor deste real decreto, Cores remitirá ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo un plan de vendas do seu excedente de existencias estratéxicas e de redución de capacidade de almacenamento para adaptalos aos volumes que regulamentariamente lle son exixidos.

Disposición adicional cuarta. *Procedementos regulados no título II da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.*

No que se refire a procedementos asociados a autorizacións de exploración, permisos de investigación e concesións de explotación de hidrocarburos regulados na Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, cando sexan competencia da Administración xeral do Estado, resultarán de aplicación adicional as regras que se indican a continuación:

a) Previamente ao outorgamento dunha concesión de explotación de hidrocarburos ou de almacenamento, será condición necesaria que o órgano ambiental concluíse o procedemento de avaliación de impacto ambiental en sentido favorable, de acordo coa normativa que lle resulte de aplicación.

b) A titularidade dun permiso de investigación ou dunha concesión de explotación de hidrocarburos non eximirá da obriga de obter a correspondente autorización administrativa para a execución dos traballos asociados, respectivamente, ao seu plan de investigación ou plan xeral de explotación, cando así o estableza a normativa vixente ou cando estean suxeitos a avaliación de impacto ambiental de acordo coa normativa ambiental de aplicación. Exceptúanse da obriga anterior aqueles traballos que teñan a consideración de actividades libres de acordo co artigo 13 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, e co artigo 12.1 do Real decreto 2362/1976, do 30 de xullo, polo que se aproba o Regulamento da Lei sobre investigación e exploración de hidrocarburos, do 27 de xuño de 1974.

c) Con carácter previo á resolución do expediente de autorización, deberá terse resolto, de ser o caso, o procedemento de avaliación de impacto ambiental.

d) As solicitudes de prórroga de concesións de explotación, suxeitas ou acollidas ao réxime establecido na Lei 34/1998, do 7 de outubro, cuxo prazo inicial de vixencia efectiva, como consecuencia do previsto no artigo 30.2.6 do Real decreto 2362/1976, do 30 de xullo, sexa inferior a trinta anos, poderanse formular en calquera momento anterior ao do seu vencemento.

e) En calquera caso, o cómputo da vixencia da prórroga realizarase a partir do día seguinte ao de vencemento da vixencia da concesión que figurase no outorgamento inicial.

f) No prazo de quince días hábiles con posterioridade a producirse a devindicación do canon de superficie a que fai referencia o artigo 21 da Lei 8/2015, do 21 de maio, pola que se modifica a Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, e pola que se regulan determinadas medidas tributarias e non tributarias en relación coa exploración, investigación e explotación de hidrocarburos, a Administración competente para o outorgamento das autorizacións de exploración, permisos de investigación ou concesións de explotación que desen orixe á súa devindicación deberallo notificar ao órgano competente para a súa recadación.

Disposición adicional quinta. *Non incremento do gasto público.*

As medidas incluídas nesta norma non poderán supor incremento de dotacións nin de retribucións, nin doutros gastos de persoal.

Disposición transitoria primeira. *Entrada en vigor das disposicións relativas aos produtos estándares de contratación de capacidade*

1. A contratación mediante produtos estándares de capacidade definidos no artigo 6.1 comezará a partir do 1 de outubro de 2016, salvo nas interconexións internacionais con Europa.

2. Establécese un prazo ata o 30 de novembro de 2016 para a adaptación aos produtos estándares de capacidade das capacidades contratadas a través dos contratos actuais de máis dun ano de duración e que continúen vixentes o día 1 de xaneiro de 2017. Ata a dita data, os suxeitos con contrato de acceso en vigor poderán renunciar á súa reserva de capacidade, total ou parcialmente e sen custo, salvo nas interconexións internacionais co resto de países da Unión Europea, nas cales non se poderá renunciar á capacidade contratada. Transcorrido o dito período, os contratos resultantes consideraranse vinculantes.

Disposición transitoria segunda. *Procedemento transitorio de asignación de capacidade.*

1. Ata a entrada en vigor dos procedementos de asignación de capacidade previstos no título I, as solicitudes de acceso resolveranse por parte do operador das instalacións atendendo á orde cronolóxica de recepción formal destas, nun prazo máximo de 24 horas desde a recepción da solicitude, salvo nos casos indicados nos números 2 e 3 deste artigo.

A contestación da solicitude do acceso deberá xuntar a correspondente addenda ao modelo de contrato de acceso, para a súa sinatura polo solicitante.

O solicitante de acceso poderá subscribir a addenda ao contrato de acceso desde o momento de recepción da aceptación do acceso e ata un prazo máximo que será o menor entre seis días hábiles ou o correspondente á metade do período que reste ata a data de inicio da prestación do servizo solicitado.

2. As solicitudes de acceso de consumidores subministrados a presión superior a 4 bar que non supoñan cambio de comercializador, incluídas as altas de novas subministracións e as modificacións de capacidade contratada de subministracións existentes, requirirán a comprobación previa por parte do titular das instalacións de que existe capacidade suficiente e resolveranse nun prazo máximo de sete días naturais a partir da recepción da solicitude. No caso da contratación de capacidade diaria ou intradiaria, a comprobación previa de que existe capacidade suficiente realizarase coa maior celeridade posible e en ningún caso nun prazo superior a 24 horas.

3. Para os consumidores subministrados a presión igual ou inferior a 4 bar e ata que estea dispoñible a plataforma telemática a que se fai referencia no artigo 5.1 do presente real decreto e se adapten as disposicións normativas pertinentes, a contratación de nova capacidade e a modificación ou baixa de capacidade contratada realizarase directamente

co distribuidor de acordo cos procedementos regulados no Real decreto 1434/2002, do 27 de decembro.

4. Os operadores das instalacións deberán dispor dun procedemento telemático de solicitude e contratación de capacidade para o cumprimento desta disposición.

5. Para os efectos desta disposición, consideraranse días hábiles todos os días do ano, excepto os domingos e os festivos nacionais.

Disposición transitoria terceira. *Retribución provisional do operador do mercado.*

A retribución do operador do mercado devindicarase desde a data en que o mercado organizado de gas estea en operación.

Recoñéceselle unha retribución provisional á conta ao operador do mercado organizado de gas ata a aprobación da retribución transitoria establecida na disposición transitoria segunda da Lei 8/2015, do 21 de maio, pola que se modifica a Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, e pola que se regulan determinadas medidas tributarias e non tributarias en relación coa exploración, investigación e explotación de hidrocarburos.

Unha vez aprobada a retribución transitoria establecida na disposición transitoria segunda da Lei 8/2015, do 21 de maio, procederase a liquidar a diferenza entre esta e a retribución provisional á conta que recibise a empresa.

Para o ano 2015, a dita retribución provisional á conta establécese en 2.000.000 euros que se aboarán polo sistema de liquidacións nun pagamento único.

Disposición transitoria cuarta. *Comité de Axentes do Mercado Organizado de Gas.*

No prazo máximo de tres meses desde a entrada en vigor do presente real decreto, procederase á constitución do Comité de Axentes do Mercado, a que se refire o artigo 32.

Disposición transitoria quinta. *Habilitación dos suxeitos para participar no mercado.*

Mentres que o xestor técnico do sistema non dispoña dun procedemento de habilitación de suxeitos aprobado mediante a preceptiva norma de xestión técnica, entenderase que un suxeito está habilitado e, polo tanto, pode adquirir a condición de axente do mercado organizado de gas, sempre que no momento de solicitude da alta se encontre habilitado para realizar notificacións de transaccións ao xestor técnico do sistema.

Disposición transitoria sexta. *Retribución de instalacións de transporte primario non troncal adxudicadas con anterioridade á entrada en vigor do presente real decreto.*

Aquelas instalacións de transporte primario non troncal adxudicadas con anterioridade á entrada en vigor do presente real decreto serán retribuídas segundo a metodoloxía disposta na Lei 18/2014, do 15 de outubro, incluído o establecido no anexo XI «Metodoloxía de cálculo da retribución das actividades de transporte, regasificación e almacenamento básico».

Disposición transitoria sétima. *Medios telemáticos para a carga de certificados de inspección periódica.*

No prazo de tres meses desde a entrada en vigor do presente real decreto, as empresas distribuidoras deberán pór á disposición das empresas instaladoras de gas unha ferramenta telemática que permita un intercambio seguro da documentación asociada ao proceso de inspeccións.

Disposición transitoria oitava. *Tarifas de inspección periódica de gas natural.*

Ata que por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, por proposta da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, se establezan os gastos de xestión da empresa

distribuidora, considerárase que a retribución por este concepto será de 12,8 euros por inspección realizada.

Ata que os organismos competentes das comunidades autónomas publiquen os gastos da inspección física que as empresas distribuidoras poden cobrar pola realización das inspeccións periódicas no formato establecido no número 3 da disposición adicional primeira, considerárase como gasto da inspección física a diferenza entre a tarifa máxima establecida de inspección periódica vixente e os gastos de xestión da empresa distribuidora establecidos, de forma que as tarifas máximas de inspección periódica que non se adaptasen ao novo esquema comprenderán, en todo caso, os dous conceptos de gasto a que se refire o número 7 da disposición adicional primeira.

Disposición transitoria novena. *Réxime transitorio en relación cos procedementos regulados no título II da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.*

O disposto na disposición adicional cuarta será de aplicación aos procedementos que estean en tramitación no momento da entrada en vigor do presente real decreto.

Disposición transitoria décima. *Réxime transitorio para o mantemento de existencias mínimas de hidrocarburos líquidos.*

Os cambios no período de referencia para o cálculo das obrigas de mantemento de existencias mínimas de seguridade de hidrocarburos líquidos debido á substitución do ano móbil polo ano natural, realizados no artigo 2.1 do Real decreto 1716/2004, do 23 de xullo, por medio deste real decreto non serán de aplicación ata o 1 de abril de 2016.

Disposición transitoria décimo primeira. *Dimensión hispano-lusa do mercado organizado de gas natural.*

A dimensión hispano-lusa do mercado organizado e, en particular, o preceptuado no artigo 18.3 do presente real decreto non serán de aplicación ata que se desenvolvan os traballos e as disposicións derivadas do tratado internacional en que se recolla a integración gradual de ambos os mercados de acordo coas conclusións do XXVIII Cumio Hispano-Luso.

Disposición derogatoria única.

Quedan derogadas todas as normas de igual ou inferior rango en canto contradigan ou se opoñan ao disposto no presente real decreto e, en particular, os artigos 3, 4, 5, 6, 7, 8 e 9 do Real decreto 949/2001, do 3 de agosto, polo que se regula o acceso de terceiros ás instalacións gasistas e se establece un sistema económico integrado do sector de gas natural.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Real decreto 1434/2002, do 27 de decembro, polo que se regulan as actividades de transporte, distribución, comercialización, subministración e procedementos de autorización de instalacións de gas natural.*

Substitúese o número 3 e engádense dous novos números 4 e 5 ao artigo 12 do Real decreto 1434/2002, do 27 de decembro, coa seguinte redacción:

«3. Para os efectos do disposto no artigo 73.1 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, terán a consideración de instalacións de conexión, entre a rede de transporte e distribución, todas aquelas instalacións necesarias para o adecuado funcionamento da conexión situadas augas abaixo da posición de derivación do gasoduto de transporte. As instalacións de conexión poderán ser executadas polo distribuidor e incluírán a estación de regulación e/ou medida, os terreos necesarios para a instalación da conexión e todos aqueles activos de comunicacións, proteccións,

control, alimentación eléctrica, servizos auxiliares e demais elementos que permitan a subministración continua de gas a redes de distribución en condicións de seguridade.

A posición de derivación, existente ou nova, ou a modificación da posición que permita a derivación a distribución non formará parte da instalación de conexión, senón que formará parte da instalación de transporte á cal se conecte a rede de distribución.

As posicións de derivación dun gasoduto de transporte están formadas polas válvulas, conexións, venteo, equipamentos e accesorios que permitan que a conexión de transporte-distribución sexa venteada, alimentada e operada con independencia, con seguridade e con continuidade desde cada lado da válvula de liña da posición de derivación do gasoduto.

Os custos de investimento reais en que se incorreu para a realización das instalacións de conexión serán soportados polo distribuidor solicitante, como tamén o será o custo da posición de derivación, en caso de non existir, ou a modificación desta, sen prexuízo de que o titular da posición sexa o transportista, o cal neste caso non terá dereito a ningunha retribución por ese investimento. Así mesmo, tamén serán soportados polo distribuidor os custos de investimento necesarios para ampliar as estacións de regulación e medida saturadas propiedade dun transportista.

4. O disposto no presente artigo tamén será de aplicación ás instalacións de conexión entre instalacións de transporte primario e transporte secundario.

5. En caso de discrepancias respecto á citada conexión, poderanse elevar as actuacións producidas á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia para que resolva nun prazo de dous meses, cando a competencia corresponda á Administración xeral do Estado ou, de ser o caso, ao órgano competente da correspondente comunidade autónoma para que resolva nun prazo de tres meses.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación do Real decreto 1716/2004, do 23 de xullo, polo que se regula a obriga de mantemento de existencias mínimas de seguridade, a diversificación de abastecemento de gas natural e a corporación de reservas estratéxicas de produtos petrolíferos.*

O Real decreto 1716/2004, do 23 de xullo, polo que se regula a obriga de mantemento de existencias mínimas de seguridade, a diversificación de abastecemento de gas natural e a corporación de reservas estratéxicas de produtos petrolíferos, queda modificado nos seguintes termos:

Un. Engádesse un novo artigo 1 bis, que terá a seguinte redacción:

«Artigo 1 bis. *Definicións.*

Para os efectos do establecido no actual real decreto, defínense os seguintes termos:

1. “Ano de referencia”: o ano natural dos datos de consumo ou das importacións netas utilizados para calcular o nivel de existencias mínimas de seguridade que se deben manter ou o nivel de existencias efectivamente mantidas nun momento determinado.

2. “Consumo interno”: o agregado que corresponde ao total, calculado de conformidade co anexo II, das cantidades subministradas no país para o conxunto de usos enerxéticos e non enerxéticos; este agregado inclúe as subministracións ao sector da transformación e as subministracións ao transporte, á industria, aos fogares e demais sectores para o consumo final; así mesmo, inclúe o consumo propio do sector da enerxía (excepto o combustible de refinaría).

3. “Decisión internacional efectiva de mobilización de reservas”: toda decisión en vigor do Consello de Dirección da Axencia Internacional da Enerxía co fin de

permitir que o cru ou os produtos petrolíferos cheguen ao mercado mediante a mobilización das reservas dos seus membros ou mediante medidas adicionais.

4. "Interrupción grave da subministración": o descenso importante e repentino na subministración de petróleo cru ou produtos petrolíferos da Unión Europea ou dun Estado membro, independentemente de que dea lugar ou non a unha decisión internacional efectiva de mobilización de reservas ou existencias de seguridade.

5. "Accesibilidade física": as disposicións para localizar e transportar as existencias de seguridade co fin de asegurar a súa distribución ou entrega efectiva aos usuarios e mercados finais dentro de prazos e en condicións que permitan aliviar os problemas de subministración que poidan ter xurdido.»

Dous. O número 1 do artigo 2 queda redactado do seguinte modo:

«1. De acordo co disposto no artigo 50 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, a obriga de mantemento de existencias mínimas que deberán manter, en todo momento, os suxeitos que interveñen no sector do petróleo, aos cales se fai referencia no artigo 7 deste real decreto, fíxase en 92 días das súas vendas ou consumos no ano natural anterior.

Cando se trate de gases licuados do petróleo, as ditas existencias mínimas fíxanse en 20 días das súas vendas ou consumos no ano natural anterior.

Non obstante o establecido nos parágrafos precedentes, para o cálculo da obriga de mantemento de existencias mínimas durante o primeiro trimestre, o período do 1 de xaneiro a 31 de marzo de cada ano, consideraranse as vendas ou os consumos efectuados durante o penúltimo ano natural ao ano en que se calcule a obriga.»

Tres. Modifícase o número 1 do artigo 5, que pasará a estar redactado co seguinte teor:

«1. Os suxeitos obrigados a manter existencias mínimas de seguridade de produtos petrolíferos, incluídos os gases licuados do petróleo, segundo o establecido no artigo 50 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, e aqueles outros que, sen selo, manteñan existencias de hidrocarburos por razón da súa actividade deberán facilitar ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo, á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e á Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos información, na forma e coa periodicidade que se determine, que permita obter un balance exacto sobre os movementos dos produtos de cada suxeito, entradas de cru e/ou produtos petrolíferos por importación, intercambio intracomunitario ou compra nacional, cantidades e destinos das vendas ao mercado interior por canles de distribución e sectores de consumo, exportacións de produtos petrolíferos, outras saídas, niveis e variación de existencias e calquera outra que se considere necesaria para os mesmos fins.»

Catro. O artigo 7 quedará redactado nos seguintes termos:

«Artigo 7. Suxeitos obrigados ao mantemento de existencias mínimas de seguridade de hidrocarburos líquidos.»

De conformidade co establecido no artigo 50 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, están obrigados a manter, en todo momento, existencias mínimas de seguridade de produtos petrolíferos na contía determinada no artigo 2.1 deste real decreto:

a) Os operadores por xunto de produtos petrolíferos, regulados no artigo 42 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, polas súas vendas anuais no mercado nacional, excluídas as vendas e/ou consumos a outros operadores por xunto.

b) As empresas que desenvolvan unha actividade de distribución polo miúdo de produtos petrolíferos, regulada no artigo 43 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, na

parte das súas vendas e/ou consumos anuais no mercado nacional non subministrada polos operadores por xunto, regulados no artigo 42 da citada lei, ou por outros distribuidores polo miúdo.

c) Os consumidores de produtos petrolíferos, na parte do seu consumo anual non subministrada por operadores por xunto regulados no artigo 42 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, ou polas empresas que desenvolvan unha actividade de distribución polo miúdo de produtos petrolíferos, regulada no artigo 43 da citada lei.»

Cinco. Modifícanse os números 3 e 4 do artigo 9, que pasará a ter a seguinte redacción:

«3. Para os efectos do cálculo das existencias mínimas de seguridade computables para o cumprimento da obriga establecida nos artigos precedentes, as existencias en forma de cru, materia prima e produtos semirrefinados deberán ser contabilizadas netas do seu contido en naftas, polo que serán obxecto dunha redución do 4 por cento sobre o total das existencias, sen prexuízo do establecido no anexo I.

Ademais, unicamente se poderá contabilizar como existencias mínimas de seguridade un 90 por cento das existencias de cada un dos grupos de produtos e do cru e produtos semirrefinados.

4. Facúltase a Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo para establecer ou modificar, coa periodicidade necesaria e cando razóns técnicas ou compromisos internacionais así o aconsellen ou logo de solicitude motivada das empresas titulares de refinarías interesadas, o valor dos coeficientes de equivalencia e as porcentaxes computables recollidas nos números 2 e 3 anteriores. Na fixación das porcentaxes do número 2 observarase o disposto no número 9 do artigo 14 deste real decreto.»

Seis. Modifícanse os números 1 e 4 do artigo 10 e engádeselle un novo número 5, de acordo co seguinte teor:

«1. No cumprimento da obriga de existencias mínimas de seguridade de produtos petrolíferos poderanse computar como tales as cantidades que, sendo propiedade do suxeito obrigado ou estando á súa plena disposición en virtude de contratos de arrendamento, se destinen ao seu consumo en territorio nacional, sempre que os citados contratos de arrendamento fosen previamente remitidos á Corporación. Ademais, no caso de contratos de arrendamento, os volumes asociados non poderán ser obxecto de cesión ou arrendamento a terceiros en ningunha forma.

Para os efectos do cálculo das existencias mínimas de seguridade, terán esta consideración:

a) As contidas a bordo de buques petroleiros, incluídos os butaneiros, que se encontren en porto pendentes de descarga, unha vez cubertas as formalidades portuarias.

b) As almacenadas nos portos de descarga.

c) As contidas nos depósitos e esferas das refinarías.

d) As contidas en depósitos á entrada dos oleodutos.

e) As existentes nos depósitos e esferas dos operadores autorizados para a distribución por xunto, nas empresas de almacenamento ou de importación, e nos dos comercializadores e distribuidores polo miúdo.

f) As existentes nos depósitos dos grandes consumidores. Para estes efectos, entenderase por gran consumidor aquel que consuma máis de 10.000 toneladas métricas ao ano dos produtos petrolíferos ou 500 toneladas métricas ao ano no caso de gases licuados do petróleo.

g) As existentes en barcazas e barcos en tráfico de cabotaxe durante o transporte dentro das fronteiras nacionais, sempre que a Administración poida exercer o seu control, e dispor delas sen demora.

h) O petróleo cru ou produtos petrolíferos almacenados nunha concesión de explotación de almacenamento subterráneo.

En todo caso, as instalacións en que se almacenen produtos petrolíferos, computables para efectos de existencias mínimas de seguridade, deberán estar inscritas nos correspondentes rexistros das administracións públicas competentes.»

(...)

4. As existencias mínimas de seguridade deberanse almacenar en calquera dos sistemas descritos no número 1 deste artigo e de tal forma que se poidan levar ao consumo, de forma continuada, durante un período de 92 días no caso de produtos petrolíferos líquidos e de 20 días no caso dos gases licuados do petróleo. Así mesmo, deberán garantir a súa dispoñibilidade e accesibilidade física co fin de permitir a verificación en calquera momento.

En todo caso, a Corporación, mediante os procedementos de control a que se refiren os artigos 37 e 38 do presente real decreto, garantirá a habilitación dos procedementos oportunos para a súa identificación, contabilidade e control co fin de permitir a súa verificación en calquera momento, incluso cando as ditas existencias se encontren mesturadas con outras existencias que non teñan a consideración de existencias mínimas de seguridade.

Anualmente, a Corporación remitirá un informe ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo no cal detalle as actuacións de control desenvolvidas, con especial atención á verificación da súa dispoñibilidade e accesibilidade física, realizando as recomendacións que considere pertinentes.

5. Para os efectos de verificar o cumprimento a nivel país das obrigas internacionais, o consumo interno diario medio que debe ser tido en conta calcularase sobre a base do equivalente de petróleo cru do consumo interno durante o ano natural precedente, establecido e calculado segundo as modalidades e o método expostos no anexo II.

Cando proceda, as importacións netas diarias medias que se deben ter en conta calcularanse sobre a base de equivalente de petróleo cru das importacións diarias durante o ano natural precedente, establecida segundo as modalidades e o método expostos no anexo I.

Durante o período comprendido entre o 1 de xaneiro e o 31 de marzo de cada ano, as medias diarias de consumo interno e de importacións netas referidas nos dous parágrafos anteriores determinaranse sobre a base das cantidades consumidas ou importadas, respectivamente, durante o penúltimo ano anterior ao ano natural en cuestión.

En todo caso, ningunha cantidade pode ser contabilizada varias veces como reserva e non se incluírán as reservas de nafta nin as reservas de produtos petrolíferos para os búnkeres de barcos internacionais. Das reservas de petróleo cru dedúcese un 4 por cento en concepto de rendemento medio da nafta.

Así mesmo, poderase optar por calquera dos seguintes métodos aplicables ao cálculo do nivel de existencias. O método de cálculo manterase durante todo o ano en cuestión:

a) Incluír todas as demais reservas de produtos petrolíferos que figuran no anexo C, número 3.1, do Regulamento (CE) n.º 1099/2008 do Parlamento Europeo e do Consello, relativo ás estatísticas sobre enerxía, con respecto á aplicación de actualizacións para as estatísticas sobre enerxía mensuais e anuais, e determinar o seu equivalente de petróleo cru multiplicando as cantidades por 1,065.

b) Incluír as reservas exclusivamente dos produtos seguintes: gasolina de automoción, gasolina de aviación, carburante de tipo gasolina para avións de retropropulsión (carburante de tipo nafta para avións de retropropulsión ou JP4), carburante de tipo queroseno para avións de retropropulsión, outro queroseno,

gasóleo/carburante diésel (fuel óleo destilado), fuel óleo (tanto de baixo como de alto contido de xofre), e determinar o seu equivalente de petróleo cru multiplicando as cantidades polo factor 1,2.

En ningún caso se poderán computar, a nivel país, como existencias mínimas de seguridade as cantidades de petróleo cru ou de produtos petrolíferos obxecto de medidas de embargo ou de execución, así como as existencias de empresas en procedemento de quebra ou de concurso de acredores sen prexuízo de que, neste último caso e sempre que o concursado ou quebrado non careza de poder de disposición sobre elas, as ditas cantidades sexan consideradas para efecto do cumprimento da obriga nacional por parte do suxeito en cuestión. Na auditoría de vendas a que se refire o artigo 5 do presente real decreto, o auditor certificará baixo a súa responsabilidade os volumes de existencias de seguridade do suxeito obrigado obxecto da auditoría de vendas que se encontran embargados, ademais da circunstancia de estar ou non o dito suxeito obrigado en situación de concurso de acredores.

A Corporación elaborará, sen prexuízo das súas restantes funcións, as relacións estatísticas a que fai referencia o anexo III.»

Sete. O artigo 11 pasará a estar redactado co seguinte teor:

«Artigo 11. *Existencias mínimas de seguridade de produtos petrolíferos fóra do territorio español.*

1. Facúltase o ministro de Industria, Enerxía e Turismo para autorizar o cumprimento da obriga de mantemento de existencias mínimas, incluídas as estratéxicas, de produtos petrolíferos aos suxeitos obrigados e á Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos, de ser o caso, con cru e produtos que se encontren almacenados pola súa conta noutro Estado membro da Unión Europea, sempre que, como condición previa, exista un acordo intergubernamental co dito Estado que garanta o mantemento das condicións de competencia e asegure a dispoñibilidade das existencias para os fins recollidos no artigo 49 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, e sempre que non supoña prexuízo para a seguridade do abastecemento nacional. Así mesmo, poderá modificar a contía das porcentaxes a que se refiren os seguintes parágrafos deste artigo.

A porcentaxe de existencias mínimas de seguridade que o suxeito obrigado almacene noutros Estados membros da Unión Europea non poderá exceder en ningún momento o 40 por cento das existencias mínimas de seguridade totais que a ese suxeito obrigado lle corresponda manter en virtude da lexislación vixente.

En caso de que a contía de existencias mínimas de seguridade localizadas noutros Estados membros da Unión Europea polo conxunto dos suxeitos obrigados superase o 15 por cento a nivel nacional, será preceptivo para a autorización do mantemento de cantidades adicionais de reservas mínimas de seguridade fóra do territorio español informe da Corporación de Reservas Estratéxicas que considere o impacto sobre a seguridade da subministración.

O establecido nos parágrafos anteriores aplícase tanto ás existencias propias almacenadas noutros Estados Membros da Unión Europea como ás existencias postas á súa disposición en virtude de contratos de arrendamento subscritos con entidades centrais de almacenamento ou operadores económicos doutros Estados membros para existencias localizadas nos seus territorios, as cales non poderán ser cedidas ou arrendadas a terceiros en forma ningunha.

2. Os suxeitos obrigados doutros Estados membros da Unión Europea poderán cumprir coas obrigas de mantemento de reservas de emerxencia que lles fosen impostas con cru e/ou produtos que se encontren almacenados en España, sempre que tal operación sexa previamente autorizada por ambos os Estados, independentemente de que exista ou non un acordo intergubernamental entre eles.

O ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, determinará as modalidades, o procedemento e os requisitos de aplicación xeral para a autorización previa de tal operación de cobertura naqueles casos en que non exista acordo intergubernamental co dito Estado.

Non obstante, cando o dito acordo xa exista ou se celebre posteriormente, observarase o disposto nel, que pasará a substituír o procedemento anterior para ese Estado en cuestión.

3. Os suxeitos obrigados de Estados non pertencentes á Unión Europea poderán cumprir coas obrigas que lles fosen impostas con cru e/ou produtos almacenados en España logo de acordo intergubernamental.

4. No caso de Estados membros da Unión Europea ou das súas entidades centrais de almacenamento, cando desexen que parte das súas reservas de emerxencia lles sexan mantidas durante un período determinado pola Corporación, observarase o disposto no artigo 14 exclusivamente. A citada Corporación igualmente poderá solicitar con carácter puntual a outras entidades centrais de almacenamento de Estados membros o mantemento de parte das súas existencias estratéxicas.

5. As entidades que manteñan en territorio nacional existencias a favor de suxeitos obrigados estranxeiros, con independencia de que sexan ou non suxeitos obrigados en España, deberán remitir á Corporación, antes do día 20 de cada mes, unha relación das existencias almacenadas en España o último día do mes natural anterior, desagregada por categoría de produto e localización en instalación de almacenamento. Coa mesma periodicidade, a Corporación remitirá á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia esta información e agruparanse nun único documento as relacións remitidas por cada suxeito.

6. No caso de decisión internacional efectiva de mobilización de reservas ou de interrupción grave da subministración, as autoridades competentes absteranse de tomar calquera medida que obstaculice a transferencia, o uso ou a distribución das reservas de emerxencia e as reservas específicas almacenadas en territorio nacional por conta doutro Estado. Así mesmo, prohíbese que calquera outra entidade adopte medidas similares, sen prexuízo das restantes cláusulas que se pactasen entre as partes.»

Oito. O artigo 14 queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 14. *Existencias estratéxicas de hidrocarburos líquidos.*

1. Terá a consideración de existencias estratéxicas de hidrocarburos líquidos a parte das existencias mínimas de seguridade que sexan constituídas, mantidas e xestionadas pola Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos.

2. Constituiranse existencias estratéxicas que computarán a favor de cada un dos suxeitos obrigados por polo menos 42 días do total da súa obriga de existencias mínimas de seguridade de cada grupo de produtos petrolíferos, excluídos os gases licuados do petróleo, vendidos ou consumidos no territorio nacional. O ministro de Industria, Enerxía e Turismo poderá modificar o número de días a que fai referencia este número e o anterior en función da evolución do mercado e da dispoñibilidade de infraestruturas de almacenamento por parte da Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos.

3. A Corporación evitará dispor de existencias ou capacidade en exceso, unha vez constituídos os días mínimos obrigatorios e atendidas as peticións relativas aos números 4 e 5 do presente artigo.

4. Os suxeitos obrigados ao mantemento de existencias mínimas de seguridade a que se refire o artigo 7 poderán solicitar á Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos a ampliación das existencias estratéxicas

constituídas ao seu favor, ata alcanzar unha cantidade máxima equivalente á totalidade das súas obrigas de mantemento de existencias mínimas de seguridade.

No caso de que a Corporación dispoña de capacidade suficiente, asignaráselles aos solicitantes volumes adicionais de existencias, aplicando, de ser o caso, os criterios de preferencia establecidos no número 6 do presente artigo.

5. Os suxeitos obrigados ao mantemento de existencias mínimas de seguridade a que se refire o artigo 7 que opten pola alternativa establecida no punto anterior deberán realizar a correspondente solicitude á Corporación, nos prazos e na forma que esta determine, indicando tanto a cobertura adicional sobre o mínimo establecido, cando proceda, como o prazo correspondente, que desexan que lles mantexa a Corporación. As solicitudes deberanse comunicar antes do 30 de xuño do ano precedente ao ano sobre o cal se solicita a cobertura adicional.

A Corporación resolverá sobre as peticións recibidas no prazo máximo de cinco meses, de acordo cos principios de transparencia, obxectividade e non discriminación, sen prexuízo do establecido no número 6, e determinará a cobertura de días adicionais que corresponda a cada solicitante, así como os períodos de tal cobertura. A Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas, logo de proposta da Corporación, aprobará os modelos de contrato correspondentes.

6. Nos casos en que a capacidade solicitada polo total de suxeitos, de acordo co disposto no número 4, supere a capacidade de almacenamento e de existencias dispoñible pola Corporación, a repartición de capacidade asignarase de acordo coa seguinte prelación:

a) Solicitudes realizadas por todos os suxeitos obrigados ao mantemento de existencias mínimas de seguridade a que se refire o artigo 7 ata un máximo de dous días sobre o mínimo establecido no número 2 deste artigo.

b) Solicitudes realizadas polos suxeitos obrigados a que se refiren as alíneas b e c do artigo 7 deste real decreto, pola súa vez, coa seguinte orde de prioridade:

1.º Suxeitos que non alcancen un volume de importacións dun 0,5 por cento de volume total de cada grupo de produtos petrolíferos, vendidos ou consumidos no territorio nacional durante o período a que se refire o artigo 2.1.

2.º Suxeitos que non se encontren incluídos na epígrafe inmediatamente anterior.

c) Solicitudes realizadas por suxeitos individuais, ou pertencentes a grupos empresariais, non incluídos na alínea b anterior, sen capacidade de refinación no territorio español nin en calquera outro Estado membro da Unión Europea con que se subscribise un acordo intergubernamental nos termos do artigo 11 deste real decreto, pola súa vez, coa seguinte orde de prioridade:

1.º Suxeitos que non alcancen un volume de vendas ou consumo dun 0,5 por cento de volume total de cada grupo de produtos petrolíferos, vendidos ou consumidos no territorio nacional durante o período a que se refire o artigo 2.1.

2.º Suxeitos que non se encontren incluídos na epígrafe inmediatamente anterior.

d) Solicitudes realizadas por suxeitos individuais, ou pertencentes a grupos empresariais sen capacidade de refinación no territorio español pero con capacidade de refinación en calquera outro Estado membro da Unión Europea con que se subscribise un acordo intergubernamental nos termos do artigo 11 deste real decreto.

e) Solicitudes realizadas por suxeitos pertencentes a grupos empresariais con capacidade de refinación no territorio español.

Nos casos en que a capacidade dispoñible non sexa suficiente para satisfacer todas as solicitudes dun mesmo grupo establecido nos criterios anteriores,

realizárase unha repartición tal que resulte o mesmo número de días dispoñibles para todas as solicitudes dese grupo.

En caso de que se producisen eventuais reducións da capacidade de almacenamento ou de existencias dispoñible pola Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos, a dita redución imputaráselles aos suxeitos aplicando os criterios anteriores en orde inversa.

7. Nos casos en que a capacidade total solicitada de acordo co disposto no número 4 non supere a capacidade de almacenamento e de existencias dispoñible pola Corporación e que a Corporación dispuxese de capacidade excedentaria, poderaa asignar ás solicitudes realizadas, para períodos determinados, por outros Estados Membros da Unión Europea ou polas súas entidades centrais de almacenamento, mesmo cando non exista un acordo co dito estado ou por un Estado membro da Axencia Internacional da Enerxía co cal se subscribise o correspondente acordo internacional, ou pola Axencia constituída polo dito estado para o mantemento de reservas de seguridade de hidrocarburos.

A dita asignación farase por unha duración tal que non afecte os compromisos que a Corporación adquirise ou adquira cos suxeitos obrigados ao mantemento de existencias mínimas de seguridade a que se refire o artigo 7.

Nos casos en que a capacidade dispoñible non sexa suficiente para satisfacer todas as solicitudes realizadas polas estados, entidades centrais de almacenamento ou axencias ás cales fai referencia este punto, a Corporación establecerá un mecanismo de repartición obxectiva, transparente e non discriminatoria.

8. Non existirán existencias estratéxicas dentro das existencias mínimas de seguridade correspondentes aos gases licuados do petróleo.

9. Á hora de constituír as existencias estratéxicas de produtos petrolíferos, a Corporación adoptará as medidas oportunas para garantir que, polo menos, un terzo do total das existencias mínimas de seguridade se manteñan en forma dos produtos obrigados, a que se refire o artigo 9, sempre que o equivalente de petróleo cru das cantidades consumidas equivalla como mínimo ao 75 por cento do consumo interno, calculado polo método que figura no anexo II.

Os equivalentes de petróleo cru mencionados no parágrafo anterior calcularanse multiplicando por un factor de 1,2 a suma do total das «subministracións interiores brutas observadas», tal como se definen no anexo C, punto 3.2.1, do Regulamento (CE) n.º 1099/2008, para os produtos incluídos nas categorías utilizadas sen incluír no cálculo os búnkers de barcos internacionais.

A Corporación remitirá anualmente un informe ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo sobre o cumprimento da obriga relativa a este punto.

10. A Corporación publicará de maneira permanente unha información completa, por categoría de produtos, sobre os volumes e duración de reservas cuxo mantemento poderá garantir aos operadores económicos ou, de ser o caso, ás entidades centrais de almacenamento interesadas.»

Nove. O número 1 do artigo 26 modifícase de acordo co que se indica a continuación:

«1. As cotas a que fan referencia os números 1 e 2 do artigo anterior serán aprobadas para cada ano natural por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo.

Para tal efecto, a Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos elaborará unha proposta que irá acompañada dun orzamento comprensivo dos ingresos e gastos previstos para o exercicio correspondente e dos criterios aplicados para a determinación do importe das cotas unitarias, así como dun plan estratéxico e operativo para os cinco e dous anos naturais seguintes, respectivamente, no cal se detalle o modo de cumprir as súas funcións de maneira eficaz e eficiente.

Unha vez aprobadas as cotas anuais, a Corporación de Reservas Estratéxicas poderalle solicitar a modificación destas á alza ou á baixa ata un máximo do 5 por

cento, á Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas, e achegará a documentación xustificativa da solicitude.»

Dez. Modifícase o artigo 32, que quedará redactado como segue:

«As operacións de compra, venda, permuta, arrendamento e almacenamento de reservas estratéxicas axustaranse a contratos tipo cuxos modelos serán aprobados pola Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo.»

Once. Os números 1 e 2 do artigo 39 pasarán a ter a seguinte redacción:

«1. O Consello de Ministros, mediante acordo, en situación de escaseza de subministración de produtos petrolíferos, incluída unha decisión internacional efectiva de mobilización de reservas, poderá ordenar o sometemento das existencias mínimas de seguridade, incluídas as estratéxicas, a un réxime de intervención baixo control directo da Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos, con obxecto de inducir a máis adecuada utilización dos recursos dispoñibles, tal como dispón o artigo 49 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, e poderá establecer o uso ou destino final das existencias mínimas de seguridade, incluídas as estratéxicas, dispostas para consumo ou transformación, sempre que isto sexa necesario para asegurar o abastecemento a centros de consumo que se consideren prioritarios.

Así mesmo, poderá adoptar, no ámbito, coa duración e coas excepcións que se determinen, entre outras, algunha ou algunhas das medidas recollidas no artigo 49.2 da Lei 34/1998, do 7 de outubro:

No caso de mobilización de existencias mínimas de seguridade en virtude dunha decisión internacional efectiva de mobilización de reservas, informarase inmediatamente a Comisión Europea así como a Axencia Internacional da Enerxía. No caso dunha interrupción grave de subministración pero que non implique unha decisión internacional efectiva de mobilización de reservas, solicitarase autorización da Comisión Europea.

Non obstante, poderanse mobilizar existencias mínimas de seguridade por debaixo do nivel mínimo obrigatorio establecido nunhas cantidades inmediatamente necesarias para dar unha resposta inicial en casos dunha urxencia especial ou co fin de atender crises locais. En caso dunha mobilización deste tipo, informarase a Comisión inmediatamente da cantidade mobilizada.

Segundo proceda, establecerase un calendario razoable para a reposición do nivel de existencias mínimas de seguridade en coordinación coa Comisión Europea e a Axencia Internacional da Enerxía.

2. O ministro de Industria, Enerxía e Turismo, por proposta da Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos, desenvolverá normas ou plans xerais de aplicación en caso de crise na subministración de produtos petrolíferos ou de problemas puntuais de abastecemento, que poderán recoller o alleamento ou a permuta das existencias estratéxicas así como as medidas organizativas necesarias para asegurar a aplicación práctica de tales plans. Logo de solicitude da Comisión Europea, esta será informada inmediatamente dos ditos plans de intervención e das medidas organizativas correspondentes.

As existencias estratéxicas cuxa disposición proceda ofreceránselles a prezos de mercado aos suxeitos obrigados ao mantemento de existencias mínimas, para a súa posta a consumo.»

Doce. Modifícase a disposición derradeira terceira, que quedará redactada como segue:

«Disposición derradeira terceira. *Facultades de desenvolvemento e modificación.*

Autorízase o ministro de Industria, Enerxía e Turismo para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución deste real decreto.

Habilítase o ministro de Industria, Enerxía e Turismo para modificar o contido dos anexos I, II e III deste real decreto así como o disposto no artigo 10.5 cando resulte necesario para axustar tales disposicións á normativa europea ou internacional»

Trece. Engádense os seguintes anexos I, II e III, mentres que o anexo preexistente se reordena como «Anexo IV. Estatutos da Corporación de Reservas Estratéxicas de Produtos Petrolíferos»:

«ANEXO I

Método de cálculo do equivalente de petróleo cru das importacións de produtos petrolíferos

O equivalente de petróleo cru das importacións de produtos petrolíferos, para os efectos da Directiva 2009/119/CE do Consello, do 14 de setembro de 2009, pola que se obrigan os Estados membros a manter un nivel mínimo de reservas de petróleo cru ou produtos petrolíferos, débese calcular polo método seguinte:

O equivalente de petróleo cru das importacións de produtos petrolíferos obtense sumando as importacións netas dos produtos seguintes: petróleo cru, materias primas para refinarías, outros hidrocarburos, tal como están definidos no anexo B, punto 4, do Regulamento (CE) n.º 1099/2008, axustadas para tomar en consideración as posibles variacións de existencias, deducindo un 4 % en concepto de rendemento da nafta ou, se o rendemento medio da nafta no territorio nacional supera o 7 por cento, deducindo o consumo efectivo neto de nafta ou o rendemento medio da nafta e engadindo as importacións netas de todos os demais produtos petrolíferos coa excepción da nafta, igualmente axustadas para tomar en consideración as variacións de existencias e multiplicadas por 1,065.

Non se inclúen no cálculo os búnkers de barcos internacionais.

ANEXO II

Método de cálculo do equivalente de petróleo cru do consumo interno

O equivalente de petróleo cru do consumo débese calcular polo método seguinte:

O consumo interno en cuestión determínase sumando o total de «subministracións interiores brutas observadas», tal como se definen no anexo C, punto 3.2.1, do Regulamento (CE) n.º 1099/2008, exclusivamente dos produtos seguintes: gasolina de automoción, gasolina de aviación, carburante de tipo gasolina para avións de retropropulsión (carburante de tipo nafta para avións de retropropulsión ou JP4), carburante de tipo queroseno para avións de retropropulsión, outros querosenos, gasóleo/carburante diésel (fuel óleo destilado), fuel óleo (tanto de baixo como de alto contido de xofre), tal como están definidos no anexo B, punto 4, do Regulamento (CE) n.º 1099/2008.

Non se inclúen no cálculo os búnkers de barcos internacionais.

O equivalente de petróleo cru do consumo interno calcúlase aplicando un coeficiente multiplicador de 1,2.

ANEXO III

Normas de elaboración e transmisión á comisión das relacións estatísticas sobre o nivel das reservas que se deben almacenar en virtude do artigo 5

A Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas transmitirá mensualmente aos organismos internacionais pertinentes unha relación estatística definitiva do nivel de existencias mínimas de seguridade mantidas de maneira efectiva o último día de cada mes natural, calculado sobre a base dun número de días de importacións netas de petróleo ou sobre a base dun número de días de consumo interno de petróleo, segundo o criterio que se elixise en virtude do artigo 10.5. Na relación precisarase as razóns polas cales a base de cálculo a constitúe un número de días de importacións ou, de ser o caso, un número de días de consumo, e indicarse o método dos recollidos no citado artigo 10.5 que se utilizase para o cálculo das reservas.

Se algunhas das existencias incluídas están almacenadas fóra do territorio nacional, en cada relación precisarase de maneira detallada as reservas almacenadas por cada Estado membro e entidade central de almacenamento en cuestión o último día do período ao cal se refira a relación. Así mesmo, indicarse en cada caso se se trata de existencias almacenadas en virtude dunha delegación formulada por un ou varios operadores económicos ou da Corporación. No que respecta ao conxunto das reservas almacenadas en territorio nacional a favor doutros Estados membros ou entidades centrais de almacenamento, transmitiráselle á Comisión unha relación das reservas existentes o último día de cada mes natural, por categoría de produtos. Nesta relación, o Estado membro debe indicar en cada caso o nome do Estado membro ou da entidade central de almacenamento en cuestión, así como as cantidades correspondentes.

En todo caso, a transmisión á Comisión Europea das relacións estatísticas recollidas neste anexo débese efectuar no prazo de 55 días a partir do final do mes a que se refira a relación. As ditas relacións estatísticas débense enviar, así mesmo, no prazo de dous meses por petición da Comisión. As ditas peticións poderanse presentar no prazo de cinco anos a partir da data a que se refiran os datos.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación do Real decreto 919/2006, do 28 de xullo, polo que se aproba o Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos e as súas instrucións técnicas complementarias ICG 01 A 11.*

O Real decreto 919/2006, do 28 de xullo, polo que se aproba o Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos e as súas instrucións técnicas complementarias ICG 01 A 11, modifícase como segue:

Un. O terceiro parágrafo do artigo 7.2 do Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos queda redactado como segue:

«En calquera caso, o titular ou usuario, segundo o caso, terá a facultade de elixir libremente a empresa encargada de realizar o control periódico e as adecuacións que deriven do proceso do dito control.»

Dous. O artigo 7.2.1 do Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos queda redactado como segue:

«7.2.1 Inspeccións periódicas.—As inspeccións periódicas das instalacións receptoras alimentadas desde redes de distribución por canalización, de acordo coa Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, deberán ser realizadas por unha empresa instaladora de gas habilitada ou polo distribuidor, utilizando medios propios ou externos.

A inspección periódica da parte común das instalacións receptoras deberá ser efectuada por unha empresa instaladora de gas habilitada ou polo distribuidor, utilizando medios propios ou externos.»

Tres. Engádesse o seguinte parágrafo ao final do número 6.2 da ITC-ICG 03, Instalacións de almacenamento de gases licuados do petróleo (GLP) en depósitos fixos:

«De igual modo, os operadores por xunto de GLP débenlles exixir a calquera comercializador polo miúdo de GLP e aos titulares de todas as instalacións ás cales subministren a documentación acreditativa de que as súas instalacións cumpren a normativa vixente.»

Catro. Modifícase o último parágrafo do número 3.5.1 da ITC-ICG 07, «Instalacións receptoras de combustibles gasosos», que queda redactado como segue:

«Na reapertura de instalacións despois dunha resolución de contrato, que entren de novo en servizo tras un período de interrupción de subministración de máis dun ano, actuarase de igual forma que nas novas instalacións. A empresa distribuidora procederá a verificar a existencia do certificado da instalación individual arquivado e a continuación procederá a verificar, emitir e arquivar por parte da distribuidora o certificado de probas previas e posta en servizo conforme o indicado na ITC.»

Cinco. Modifícanse o primeiro, quinto e oitavo parágrafo do número 4.1 da ITC-ICG 07, «Instalacións receptoras de combustibles gasosos», que quedan redactados como segue:

«4.1 Inspeccións periódicas das instalacións receptoras alimentadas desde redes de distribución.—Cada cinco anos, e dentro do ano natural de vencemento deste período desde a data de posta en servizo da instalación ou, de ser o caso, desde a última inspección periódica, as empresas instaladoras de gas habilitadas ou os distribuidores de gases combustibles por canalización deberán efectuar unha inspección das instalacións receptoras dos usuarios, cuxo custo lles repercutirá, que, no caso de que a inspección sexa realizada polo distribuidor, non poderá superar os custos regulados, e tendo en conta o seguinte:

(...)

Adicionalmente, as empresas instaladoras de gas habilitadas ou os distribuidores a cuxas instalacións se encontren conectadas as instalacións receptoras individuais dos usuarios procederán a inspeccionar a parte común destas cunha periodicidade de cinco anos.

(...)

En calquera caso, requirirase que o persoal que realice a inspección sexa instalador habilitado de gas nos termos que se establecen na ITC-ICG 09.»

Seis. O número 4.1.1 da ITC-ICG 07, «Instalacións receptoras de combustibles gasosos», queda redactado como segue:

«4.1.1 Procedemento xeral de actuación.

a) O distribuidor deberalles comunicar aos usuarios, cunha antelación de tres meses, a obriga de que na súa instalación se debe realizar a inspección, que a poderá realizar unha empresa instaladora habilitada ou el mesmo.

b) A inspección será realizada:

b.1 No caso de empresa instaladora de gas habilitada, por instaladores categoría A, B ou C para instalacións individuais, e instaladores categorías A ou B para instalacións comúns.

b.2 No caso de empresa distribuidora, por persoal propio ou contratado polo distribuidor. Tanto o persoal contratado como o propio deberán dispor das

habilitacións correspondentes segundo se indica na alínea b.1 ou estar debidamente certificado para esta actividade por unha entidade acreditada para a certificación de persoas segundo o Real decreto 2200/1995, do 28 de decembro. Así mesmo, o persoal contratado deberá actuar no seo dunha empresa instaladora habilitada.

c) Procedemento xeral de actuación realizada por empresa instaladora habilitada de gas:

c.1. Se, por elección do cliente, a empresa instaladora habilitada de gas realiza a inspección con resultado favorable, emitirá o correspondente certificado de inspección, entregaralle unha copia ao titular da instalación e remitiralle outra copia á empresa distribuidora polos medios que se determinen, Así mesmo, manterá outra copia no seu poder. O certificado deberá estar asinado polo instalador habilitado e co selo da empresa instaladora responsable.

c.2. Se a empresa instaladora realiza a inspección, e nela se detectan anomalías, procederase do seguinte modo:

Remitiráselle á empresa distribuidora o informe de anomalías, no cal se indica o prazo máximo da súa corrección, e entregaráselle unha copia ao titular da instalación; non poderá proceder á reparación das anomalías a mesma empresa ou instalador que realice a inspección. Resoltas as anomalías, emitirase o correspondente certificado, entregaráselle unha copia ao titular da instalación ao finalizar a inspección e remitiráselle outra copia á empresa distribuidora polos medios que se determinen para o efecto, Así mesmo, manterá outra copia no seu poder.

d) Procedemento xeral de actuación realizada por empresa distribuidora.

d.1. Se a empresa distribuidora realiza a inspección por elección do cliente, avisará, cunha antelación mínima de cinco días, da data da visita de inspección e solicitará que se facilite o acceso á instalación o día indicado.

Se o resultado é favorable, emitirase o certificado correspondente de inspección, entregaráselle unha copia ao titular e manterase unha copia no seu poder.

De se detectaren anomalías, ao finalizar a inspección entregarase o correspondente informe de anomalías e indicarse o prazo de corrección destas; non poderá proceder á reparación das anomalías a mesma empresa ou instalador. Resoltas as anomalías, emitirase o correspondente certificado de inspección, entregaráselle unha copia ao titular e manterase outra no seu poder.

d.2. En caso de que a distribuidora non reciba o certificado de inspección periódica das instalacións na data límite indicada na comunicación do distribuidor, entenderase que o titular desexa que a inspección sexa realizada polo propio distribuidor, quen comunicará a data e a hora da inspección cunha antelación mínima de cinco días.

e) No caso de que sexa a empresa distribuidora quen realice a inspección, se non for posible efectuar a inspección por encontrarse ausente o usuario, o distribuidor notificaralle a aquel a data dunha segunda visita.

f) No caso de que se detecten anomalías das indicadas na norma UNE 60670 ou UNE 60620, segundo corresponda, cubrirase e entregaráselle ao usuario un informe de anomalías, que incluírá os datos mínimos que se indican no anexo desta ITC. As ditas anomalías deberán ser corrixiadas polo usuario.

No caso de que se detecte unha anomalía principal, se esta non pode ser corrixiada no mesmo momento, deberase interromper a subministración de gas e precintarse a parte da instalación pertinente ou o aparello afectado, segundo proceda. Para estes efectos, consideraranse anomalías principais as contidas na norma UNE 60670 ou UNE 60620, segundo corresponda. Todas as fugas detectadas en instalacións de gas serán consideradas como anomalía principal.

No caso de faltas de estanquidade consideradas anomalías secundarias, darase un prazo de quince días hábiles para a súa corrección. Para estes efectos, consideraranse anomalías secundarias as contidas na norma UNE 60670 ou UNE 60620, segundo corresponda.

g) O distribuidor disporá dunha base de datos, permanentemente actualizada, que conteña, entre outras informacións, a data da última inspección das instalacións receptoras, así como o seu resultado, e conservará esta información durante dez anos. Todo o sistema deberá poder ser consultado polo órgano competente da comunidade autónoma cando este o considere conveniente.

h) O titular ou, na súa falta, o usuario é o responsable da corrección das anomalías detectadas na instalación, incluíndo a acometida interior soterrada, e nos aparellos de gas, utilizando para iso os servizos dun instalador habilitado de gas ou dun servizo técnico segundo corresponda, que lle entregará ao usuario un xustificante de corrección de anomalías segundo o modelo incluído no anexo desta ITC, e enviará copia ao distribuidor.

i) Cando a empresa instaladora habilitada resolverse as anomalías principais que ocasionaron a precintaxe da instalación, poderá proceder á desprecintaxe e a deixar a instalación en funcionamento, e comunicarllo á empresa distribuidora mediante a presentación do correspondente certificado de emenda.»

Sete. O «certificado de inspección de instalación común, instalación individual de gas e aparellos» incluído no anexo da ITC-ICG 07, «Instalacións receptoras de combustibles gasosos», substitúese polo seguinte:

«CERTIFICADO DE INSPECCIÓN DE INSTALACIÓN COMÚN, INSTALACIÓN INDIVIDUAL DE GAS E APARELLOS (inspección periódica de instalacións alimentadas desde redes de distribución).

Debe conter a seguinte información:

- Datos do usuario e da instalación:
  - Código de identificación do punto de subministración para instalacións de gas natural.
  - Número de póliza para instalacións de GLP.
  - Nome do usuario.
  - Enderezo.
  - Distribuidor.
  - Subministrador.
  - Tipo de gas.
- Datos da empresa habilitada (empresa instaladora/distribuidora) e da persoa habilitada autorizada e da que realiza as operacións:
  - Razón social e NIF da empresa distribuidora.
  - Nome do instalador.
  - DNI ou NIE (ou, no seu defecto, número de pasaporte).
  - Tipo de habilitación e categoría do instalador.
  - Razón social e NIF da empresa habilitada.
  - Tipo de entidade e categoría.
- Outros datos:
  - Data do informe.
  - Situación en que queda a instalación.
  - Sinatura do instalador e selo da empresa instaladora ou distribuidor, segundo proceda.
  - Sinatura do cliente ou representante.»

Oito. O informe de anomalías de inspección de instalación común, instalación individual de gas e aparellos, que quedan redactados como segue:

«INFORME DE ANOMALÍAS EN INSPECCIÓN DE INSTALACIÓN COMÚN, INSTALACIÓN INDIVIDUAL DE GAS E APARELLOS (inspección periódica de instalacións alimentadas desde redes de distribución)

Debe conter a seguinte información:

- Datos do usuario e da instalación:
  - Código de identificación do punto de subministración para instalacións de gas natural.
  - Número de póliza para instalacións de GLP.
  - Nome do usuario.
  - Enderezo.
  - Distribuidor.
  - Subministrador.
  - Tipo de gas.
- Datos da empresa habilitada (empresa instaladora/distribuidora) e da persoa habilitada autorizada e da que realiza as operacións:
  - Razón social e NIF da empresa distribuidora.
  - Nome do instalador.
  - DNI ou NIE (ou, no seu defecto, número de pasaporte).
  - Tipo de habilitación e categoría do instalador.
  - Razón social e NIF da empresa habilitada.
  - Tipo de entidade e categoría.
- Outros datos:
  - Data do informe.
  - Situación en que queda a instalación.
  - Sinatura do instalador e selo da empresa instaladora ou distribuidor, segundo proceda.
  - Sinatura do cliente ou representante.»

Nove. Modifícase o penúltimo parágrafo do número 2.1.1 da ITC-ICG 09, «Instaladores e empresas instaladoras de gas», que queda redactado como segue:

«Inspección de instalacións receptoras alimentadas desde redes de distribución, de acordo coas condicións establecidas no 4.1.1 da ITC-ICG 07.»

Dez. Engádese un parágrafo no número 2.2 da ITC-ICG 09, «Instaladores e empresas instaladoras de gas», correspondente a unha actividade que pode realizar o instalador de gas de categoría B, que queda redactado como segue:

«Adecuación de aparellos por cambio de familia de gas.»

Once. Modifícase a alínea j e engádense dúas alíneas k) e l) ao número 3.12 da ITC-ICG 09 «Instaladores e empresas instaladoras de gas»:

«j) Manter un rexistro dos certificados emitidos e, de ser o caso, dos informes de anomalías emitidos á disposición dos órganos competentes das comunidades autónomas.

k) Manter un rexistro dos informes de anomalías emitidos en controis periódicos á disposición das empresas distribuidoras de gas ou comercializadores de GLP, segundo proceda.

l) Realizar as inspeccións das instalacións receptoras de acordo cun procedemento previamente establecido pola propia empresa instaladora habilitada.»

Disposición derradeira cuarta. *Título competencial.*

Este real decreto ditase ao abeiro das competencias que corresponden ao Estado no artigo 149.1.13.^a e 25.ª da Constitución española, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva para determinar as bases e a coordinación da planificación xeral da actividade económica e as bases do réxime enerxético, respectivamente.

Disposición derradeira quinta. *Habilitación normativa.*

Autorízase o ministro de Industria, Enerxía e Turismo para que dite as disposicións que sexan precisas para o desenvolvemento e a execución do establecido neste real decreto.

Disposición derradeira sexta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 30 de outubro de 2015.

FELIPE R.

O ministro de Industria, Enerxía e Turismo,
JOSÉ MANUEL SORIA LÓPEZ

ANEXO

Lista de servizos estándar de contratación de capacidade

Cos períodos estándar de contratación definidos no artigo 6.1 deste real decreto, poderanse ofrecer os seguintes servizos:

1. Almacenamento subterráneo.
  - a) Servizo de almacenamento de gas natural: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para o almacenamento do gas.
  - b) Servizo de inxección: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para introducir o gas desde o punto de conexión coa rede de transporte ao almacenamento subterráneo.
  - c) Servizo de extracción: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para extraer o gas do almacenamento subterráneo gas e introduci-lo na rede de transporte.
2. Plantas de regasificación:
  - a) Descarga de buques: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para a descarga de GNL dun buque á planta de regasificación.
  - b) Regasificación: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para a regasificación de GNL.
  - c) Almacenamento de GNL: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para o almacenamento de GNL nas plantas de regasificación.
  - d) Carga de cisternas: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para a carga en vehículos cisterna do GNL.
  - e) Carga de GNL a buque: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para a carga de GNL nun buque desde unha planta de regasificación.
  - f) Transvasamento de GNL de buque a buque: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para a carga de GNL dun buque a outro buque.
  - g) Posta en frío de buques: inclúe o dereito ao uso das instalacións para realizar as operacións necesarias para que o buque metaneiro poida recibir GNL das plantas de licuefacción ou de regasificación, nas condicións de seguridade apropiadas.
  - h) *Bunkering* de GNL: inclúe o uso das instalacións para realizar as operacións de *bunkering* nas plantas de regasificación.
3. Punto virtual de balance:
  - a) Acceso ao punto virtual de balance desde a rede de transporte: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para o transporte do gas desde o punto de entrada á rede de transporte ata o punto virtual de balance.
  - b) Acceso ao punto virtual de balance desde a rede de distribución: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para o transporte do gas desde o punto de entrada á rede de distribución ata o punto virtual de balance. Este servizo limítase ás plantas de biogás que inxecten na rede de distribución.
  - c) Almacenamento no punto virtual de balance: inclúe o dereito ao uso das instalacións necesarias para o almacenamento do gas no punto virtual de balance.
  - d) Saída do punto virtual de balance por unha conexión internacional: inclúe o dereito ao servizo de transporte de gas desde o punto de balance do sistema ata a súa entrega nunha interconexión internacional. Este servizo rexerase polo establecido no Regulamento (UE) n.º 984/2013 da Comisión, do 14 de outubro de 2013, e pola normativa de aplicación e desenvolvemento ditada pola Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.
  - e) Saída do punto virtual de balance a almacenamentos subterráneos: inclúe o dereito ao servizo de transporte de gas desde o punto de balance do sistema ata a súa entrega en almacenamentos subterráneos.

f) Saída do punto virtual de balance a tanque de planta de regasificación: inclúe o dereito ao servizo de transporte de gas desde o punto de balance do sistema ata a súa entrega en forma de gas natural licuado nos tanques dunha planta de regasificación. Este servizo estará limitado á cantidade de gas nominado para regasificación na planta para cada día.

g) Saída do punto virtual de balance a un consumidor: inclúe o dereito ao servizo de transporte de gas desde o punto de balance do sistema ata a súa entrega a un consumidor final ou, de ser o caso, ata o punto de conexión dunha liña directa a un consumidor.